

***H**LUCKÉ noviny*

číslo 4/2015

ŘÍJEN - LISTOPAD - PROSINEC 2015

Vydává Město Hluk • Cena 15 Kč

Srdce pro Gábinku

Mazlinky – mistryně Evropy 2015

Milí Hlučané, milí obyvatelé Hluku,

nechci vás v této době adventní a přicházející době vánoční zatěžovat výčtem toho, co se nám společně se zastupiteli města podařilo udělat, nebo co jsme udělat měli, či mohli. Chci vám především poděkovat za vaši trpělivost, se kterou snášíte rekonstrukci našeho náměstí, jež se dotýká nás všech. Dále vám chci poděkovat za pochopení, se kterým jste přijali stavební práce pro společnosti E.ON nebo SVaK. S prací různých firem pro tyto společnosti jsme se setkávali v průběhu celého roku až do dnešních dnů.

Děkuju také všem spolkům, příspěvkovým organizacím, sdružením, společenstvím, farnosti, ale i jednotlivcům za jejich celoroční společenskou, kulturní, sportovní či duchovní činnost.

Rok 2015 byl pro mě i pro mnohé z vás velmi náročným nejenom v profesním, ale i soukromém životě. Právě přicházející Vánoce a právě probíhající doba adventní je to správné období, abychom se trochu zpomalili a přibrzdili náš někdy možná až zbytečně hektický život.

Ze srdce vám přeji, ať jsou vaše vánoční svátky klidné a pokojné, bez rodinných, pracovních či sousedských sporů a ať váš start do nového roku 2016 je úspěšný.

Ing. Martin Křížan
starosta

Pozvánka na připravované akce

17. 12. 2015	Vánoční koncert ZUŠ	tvrz
18. 12. 2015	Vánoční besídka s kouzelníkem J. Hadašem	sportovní hala
19. 12. 2015	Adventní koncert	kostel sv. Vavřince
24. 12. 2015	Půlnoční Venkovská vánoční mše	kostel sv. Vavřince
27. – 28. 12. 2015	Výstava betlémů	památkové domky
3. 1. 2016	Novoroční koncert	kostel sv. Vavřince
9. 1. 2016	Tříkrálová sbírka	
23. 1. 2016	Myslivecký ples	tvrz
23. – 24. 1. 2016	Mistrovství ČR v Twirlingu A	sportovní hala
29. 1. 2016	Sportovec roku	tvrz
30. 1. 2016	Městský krojový ples	tvrz
7. 2. 2016	Fašanková obchůzka	
20. 2. 2016	Rodičovský ples	sportovní hala
27. 2. 2016	Vinařský ples	sportovní hala

Více informací na www.mestohluk.cz

Hlucké noviny. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 850 ks.

Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.

Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátlkové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.

Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.

Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 131 01.

Toto číslo vychází k 15. 12. 2015. Uzávěrka příštího čísla je 20. února 2016.

Předvánoční zamyšlení – živé společenství

Dělají-li dva totéž, nebývá to totéž: Zazvoní-li školní zvoněk, oznamuje se začátek či konec výuky; zvoněk budíku dává pokyn k ranní aktivitě; zvonění zvonů na kostele svolává k modlitbě a ke společenství – v čase ranním na připomínku vzkříšení, se zapadajícím sluncem na památku obětí a v poledne za připomenutí zvěstování.

Mění se svět, mění se chování lidí. Jiný je způsob zajišťování živobytí, ale stejné jsou obavy z lidské nesnášenlivosti, přinášející ve světě utrpení tisícům nevinných.

Zapomíná-li člověk, proč dostal darem svobodnou vůli, k jakému obrazu byl stvořen, těžko nachází smysl svého lo-pocení a existence. To, v čem bychom měli hledat inspiraci, nejsou jenom tradice, blahobyt a v našem regionu například kroj, ale řád, ve kterém naši předkové žili a jej vyznávali a ctili – řád Boží a úctu k bližnímu svému. Řád a živá tradice víry je přenášena živým slovem a slovem Božím. Není pro nás snadné ztišit se a naslouchat tomuto slovu a názorům jiných.

Svět, ve kterém žijeme, je přeplněn informacemi a velkou záplavou nových událostí. Abychom našli pravdu a porozumění všeho kolem sebe, musíme se ztišit, zamyslet se a najít si chvilku pro každodenní modlitbu.

Dnešní lidé ve svém sobectví často žijí podle zásady „Musíme si užít co nejlépe a po nás potopa“. Takový přístup špatně zasahuje nejen do světa hmotného, ale hlavně do

hodnot duchovních i mravních. A tak si zodpovědně položíme otázku: Jak myslíme na svět budoucí? Co jsme pro něj udělali a co pro něj uděláme? Příkladem nám může být český kníže svatý Václav, který ve smyslu věrného křesťanství ukazuje sílu Ducha, která se projevuje milosrdenstvím, spravedlností, pokojem a láskou k bližnímu svému. Pro tyto hodnoty, přetrvávající staletí, přitahuje celé generace věřících i nevěřících.

Měli bychom se zamyslet nad smyslem našich životů – nad tím, co a jak můžeme ovlivnit; o co usilovat; komu nebo čemu je lépe se vyhnout a jak můžeme pomáhat.

Svatý otec papež František v Katolických novinách nás všechny kromě jiného upozorňuje na to, že se vzájemně potřebujeme, že máme odpovědnost jedni za druhé i za svět, že stojí za to být dobří a poctiví. Ale to už opravdu záleží na každém z nás – věřícím i nevěřícím.

V.H.

Výstava betlémů sběratele Jaroslava Kupce

Jaroslav Kupec má rád tvorbu Mikoláše Alše, líbí se mu také obrazy Josefa Lady a Jana Weniga. Téměř před padesáti lety (v roce 1968) vyšel v časopise Květy papírový betlém od Mikoláše Alše, který si pan Kupec z pochopitelných důvodů zakoupil. Poté začaly postupně vycházet betlémy od Josefa Lady, Jana Weniga a Marie Fischerové-Kvěchové. Tak začala vznikat sbírka betlémů, kterých má Jaroslav Kupec asi kolem sta. Převážně jsou papírové, ale najde se mezi nimi i betlém keramický, nástěnný a dokonce figurkový. Prohlédnout si je můžete v průběhu prosince na památkových domcích, kde je vystavuje vůbec poprvé.

Památkové domky budou otevřeny:

27.–28. prosince 2015 od 13.00 do 17.00 hodin.

Neváhejte a vydejte se podívat na krásně vystavěné betlémy zasazené do mechu. Budete je obdivovat stejně jako děti z mateřské a základní školy. Správci domků,

manželé Jelénkovi, jsou velmi překvapeni zájmem dětí a jejich spontánními reakcemi. „Nečekali jsme, že děti výstava nakolik zaujme. Obyčejná prohlídka se většinou přeměnila v povídání o Vánocích se zpěvem koled. Velmi mile nás překva-

pilo, kolik koled děti znají a s jakým zaujetím je zpívají,“ dodávají Jelénkovi. Dosavadní zájem potěšil rovněž Jaroslava Kupce. Nenechte si proto zajímavou výstavu ujít.

Iveta Mátlová

Z hlucké tvrze se živě vysílalo do USA

Živé vysílání do USA přímo z hlucké tvrze? Pro Mgr. Ladislavu Kotačkovou nic složitějšího. Chce to jen odvahu, vysoké pracovní nasazení, spoustu energie a vstřícnost i vůli okolí. Všechny tyto aktivity Ladislava Kotačková propojila, aby dosáhla svého cíle, dlouholetého snu – propagovat region Slovácko a zejména hluckou jízdu králů také za oceánem.

Paní Kotačková se více jak dvacet let pohybuje v oblasti cestovního ruchu. Ze své vlastní zkušenosti ví, jak je těžké přilákat turisty do našeho regionu, a mnohem těžší je zaujmout, aby náš kraj navštívili opakovaně. Ladislava Kotačková není pro Hlučany osobou neznámou. Většina si jistě vybaví její barevné obrazy ztvárňující malebná hlucká zákoutí, ale především ji znají jako vedoucí kempu na Babí hoře, kde po dlouhá léta vítala převážně holandské turisty. Jak sama říká, turisté do kempu nejedli sami od sebe, bylo nutné Babí horu neustále zviditelňovat. Proto nejdříve s holandskými přáteli, později se svým manželem Stanislavem pravidelně navštěvovali prázdninové burzy (veletrhy cestovního ruchu v Holandsku), kde v krojích a s vlastními propagačními materiály reprezentovali region. Na svých cestách po Holandsku zjistila, že se musí spolehnout sama na sebe; nemůže počítat ani s podporou regionálních společenství pro turistiku, a už vůbec ne s podporou holandské pobočky Czech-Tourism, která propagovala pouze Prahu, Karlovy Vary a golfové rezorty a k prezentaci regionů či folkloru se stavěla s pohrdáním. Proto, když le-

tos v létě odlétala do Los Angeles, naplánovala si, že to zkusí na jiné straně zeměkoule. Chtěla vědět, zda je tam zahraniční zastoupení vstřícnější oproti Holandsku. Předsevzala si, že osloví americkou pobočku Czech-Tourismu, ať pomůže propagovat Moravu. Dlouhodobě jí totiž vadí, že všude ve světě jsou turisté lákáni na krásy Prahy a Čech, zatímco Morava zůstává stranou. V Americe se sešla s Vojtěchem Kačerovským, tamním ředitelem agentury CzechTourism, a byla mile překvapena jeho vstřícností. Vojtěch Kačerovský přislíbil návštěvu Mika Horna, prezidenta amerického internetového rádia CRN Digital Talk sídlícího v Kalifornii. Podmínkou bylo, že do týdne předloží

plán týdenní cesty a po schválení vše vypracuje v angličtině – nejen plán cesty, ale také popis navštívených míst, aby to reportéři mohli využít pro svou přípravu na tuto cestu. Rovněž přislíbila, že zajistí veškerou dopravu, ubytování, průvodce, stravování, návštěvy památek, měst, muzeí, vinařství apod. a případně setkání se zástupci firem a institucí. Tak jak bylo na schůzce domluveno, stalo se.

V říjnu do České republiky přiletěl prezident internetového rádia CRN Mike Horn a viceprezidentka Jennifer Horn nejdříve na týden do Prahy a Čech – ovšem odtud se nevysílalo, až – jak bylo dohodnuto – z Moravy, kam se přesunuli další pondělí. V průběhu týdne oba reportéři poznali krásy Luhačovic, Vizovic, Zlína, Kroměříže, Starého Města, Mikulova, Valtic, Blatničky, Květné a hlav-

ně našeho města Hluk. Každodenně živě vysílali v pořadu What's cooking Today, který je věnován gastronomii, vínu, tradicím a cestování. Američtí posluchači se tak například dozvěděli o lázeňství, jehož systém péče, jak je vypracovaný u nás, naprosto neznají. Byla jim představena např. firma Jelínek z Vizovic, Muzeum obuvnictví ve Zlíně, Valtické podzemí, Květná zahrada a zámek v Kroměříži, Krojová dílna v Blatničce i sklárny v Květné.

V pátek 23. října se vysílalo z Hluku, přímo z malého sálu hlucké tvrze. Živému vysílání předcházela prohlídka našeho města. Reportéři zavítali do hlucké pálenice, kde je provedl František Anger. Další zastávkou byly památkové domky. Zde je manželé Ludmila a František Jelénkové seznámili s životem a zvyky Hlučanů. Manželé Pospíškoví připravili ukázkou zdobení koní na jízdu králů. Petr a Markéta Jelénkové reportérům vše překládali do angličtiny a později v živém vysílání mluvili za Hlučany. Po náročném týdnu čekala na reportéry ochutnávka pravého slováckého veselí. Ladislava Kotačková totiž po skončení živého vysílání pozvala cimbálovou muziku Falešnica, folklorní soubor Okluky a všechny, kteří se přičinili o propagaci Hluku. Milým překvapením byl příchod mužského sboru, který vlastně zpěvem krásných písní zahájil volnou zábavu, kde si také každý mohl s reportéry popovídat.

Protože reportéři na Slovácku nasbírali obrovské množství informací, byli zahlceni dojmy a živé vysílání nestačilo, uskutečnila se ještě dvě vysílání z Hluku na živo pomocí internetového spojení Skype. Vysílalo se s Petrem a Markétou Jelénkovými, a také s panem starostou, který v pátek neměl možnost promluvit kvůli neustálé-

mu řešení různých úkolů spojených s probíhající rekonstrukcí náměstí. Všechny reportáže si mohou zájemci poslechnout na stránkách rádia: <http://whatscookintoday.blogspot.cz/2015/10/1023-vera-peprnickova-kvetna-glassworks.html>. Zajímavostí je, že reportáže jsou na stránkách internetového rádia obohaceny o textové informace o Hluku. Navíc se určitě několik krátkých přenosů přes program Skype ještě uskuteční.

Když se zeptáte paní Kotačkové, proč vynaložila tolik úsilí na propagaci jednoho malého města na Slovácku, uslyšíte následující odpověď: „*Nečekám, že se do Hluku pohnou davy turistů. Je ale nutné dostat se do jejich povědomí. Morava má přece co ukazovat a čím se chválit. Navíc je v USA spousta potomků krajanů, které by to mohlo povzbudit k návštěvě míst původu svých předků. Nebo se naopak díky tomu může za oceán podívat a předvést své umění slovácká cimbálovka, folklorní soubor nebo dechovka.*“

Zviditelnění našeho regionu přes oceán se nestává často. Je proto na místě poděkovat nejen Mgr. Ladislavě Kotačkové za vynaložené úsilí, ale také starostovi Ing. Martinovi Křížanovi za vstřícnost a vůli, jakou projevil. Nejen, že zajistil pohoštění a bezproblémové internetové připojení prostřednictvím firmy Dat, ale věnoval reportérům svůj čas, v době, kdy musel řešit problémy s rekonstruovaným náměstím. Poděkování také náleží Mužskému sboru Hluk, FS Okluky, CM Falešnica, manželům Ing. Petrovi a Ing. Markétě Jelenkovým, Janu Kulichovi – Čechoslovákovi žijícímu v Los Angeles, a všem výše jmenovaným jednotlivcům, kteří reportérům věnovali svůj čas.

Iveta Mátllová

Foto: Štěpán Mitáček

Fotozprávy

Boží muky

Kněz Antonín Bachan požehnal 4. října 2015 první Boží muky v Hluku, jejichž donátory jsou manželé Lekešovi. Autorem čtyř reliéfních plastik je akademický sochař Radim Hanke.

Večer broučků a světlušek

Přehlídka lampionů a blikajících světýlek, tak by se dal nazvat tradiční průvod broučků a světlušek. Ten letošní vedly mažoretky Mazlinky – mistryně Evropy pro rok 2015, do pochodu vyhrávali ochotní hluckí muzikanti a o bezpečnost se starali dobrovolní hasiči. Děti své putování ukončily na stadionu diskotékou DJ Libora.

Setkání se staršími občany

Městský úřad Hluk nezapomíná na své starší občany. Každoročně je zve na hluckou tvrz, kde je pro seniory připraveno nejen malé pohoštění, ale především bohatý program. Ten letošní byl obohacen přednáškou Policie ČR o podvodech a krádežích páchaných na seniorech.

Premiérou pohádky představili novou loutku

Loutkové divadlo EMIL v listopadu přivítalo nového člena. Stala se jím loutková postavička kozy, která si rovnou zahrála v nové pohádce Koza paní ježibaby spisovatelky Kamily Sojkové v úpravě Petry Hájkové. Dřevěnou loutku vyrobilo studio Mašek ze Znojma dle návrhu Emila Hauptmanna. Loutku kozy přišlo přivítat více jak sto dvacet malých diváků, kteří zcela zaplnili hlediště hluckého kina.

Divadlo EMIL touto cestou děkuje firmě Hanon System za dodání cukrovinek pro děti a Jožkovi Hrošíkovi, který zhotovil dřevěné lišty na divadelní plátna bez nároku na honorář.

Karneval pro dospělé

Místo kroje masky. Folklorní soubor Okluky uspořádal listopadový karneval pro dospělé. Škoda jen, že se našlo pouze několik desítek odvážných dospěláků, kteří vyrazili za zábavou v přestrojení. Doufáme, že to organizátory neodradí v dalších plánech.

Karneval pro dospělé

Myslivecká společnost Hluk

Myslivecká společnost Hluk se rozrostla o sedm nových členů, kteří byli 21. listopadu slavnostně pasováni na myslivce. Lovu zdar!

Bumbác ve Slováckém divadle

Před premiérou divadelní pohádky Taneček přes dvě pekla se zajel soubor Bumbác inspirovat do profesionálního divadla. Slovácké divadlo pro ně odkrylo své zákulisí. Mladé herce provedla maskérnou, kabinou zvukaře, šatnami herců Monika Kalinová. Návštěvu zpestřilo náhodné setkání s hercem Josefem Kubáníkem.

Folklorní tancování

Soubor Dolňácko uspořádal další taneční sobotu pod názvem Folklorní tancování. Tradičně se tancovala hlucká sedlcká a také si zájemci, kromě polky a valčíku, mohli zatancovat dolněmčanské a čardáš. O muziku se postarala CM Višňa z Ostrožské Lhoty.

FS Dolňácko děkuje všem za podporu a přízeň v tomto roce, do nového roku přeje všem předně zdraví, štěstí, spokojenost. Věř, že se i v dalším roce s vámi setká na folklorním tancování nebo květnové besedě u cimbálu.

IMat, foto Štěpán Mitáček a Lukáš Baroň

5. ročník dětského odpoledne s drakiádou

Ani velmi nízké teploty neodradily asi 700 návštěvníků od toho, aby 11. října strávili nedělní odpoledne na kopci sv. Antonína, kde probíhal již 5. ročník dětského odpoledne s drakiádou. Kromě drakiády bylo pro děti připraveno 9 stanovišť s úkoly, v rámci kterých si mohly mimo jiné vyzkoušet rýžování zlata, procházení se po lanech nebo si také například mohly zkusit být na chvíli hasiči. Po splnění všech úkolů čekalo na celkem 173 zaregistrovaných dětí z 21 měst a obcí (např. z Hluku, Boršic u Blatnice, Blatnice, Ostrožské Lhoty, Blatničky, ale také z Uherského Ostrohu, Suché Lozi, Zlína či Vnorov) sladké překvapení. Mezi další aktivity, které byly pro děti připraveny, bylo malování na obličej, projížďka na koni, skákací hrad, ale také košť buchet a táborák. Veškeré aktivity byly zdarma, dobrovolný příspěvek bude věnován dětem z Dětského domova v Uherském Ostrohu – a vybralo se krásných 6400 Kč. Všem dárcům moc děkujeme!

Dále také děkujeme všem sponzorům akce, a to městu Hluk, obci Blatnice, Blatnička, Ostrožská Lhota, Boršice u Blatnice, občanskému sdružení Matice svatoantonínská, Sboru dobrovolných hasičů Ostrožská Lhota, Potravinám Duha, Cukrárně Budařovi, Dolňácku a.s., mysliveckému

sdužení Roháč a realitní kanceláři Re/max, a děkujeme také asi 50 dobrovolníkům, bez kterých by se tato akce uskutečnit nemohla.

Na více fotek se můžete podívat na www.mladez-hluk.cz.

Alžběta Baroňová

Foto: Lukáš Baroň

RESTAURACE NA SPORT. HALE V HLUKU
PŘIJME
SERVÍRKU
(I NEVYUČENOU)

NÁSTUP MOŽNÝ IHNEDE

Informace u vedoucího restaurace nebo na telefonech 774 103 581, 777 581 961.
www.facebook.com/Restaurace.hala.Hluk

Seniorské besedy se zpíváním

I. pololetí 2016

Leden:

Beseda se nekoná.

Únor: Úterý 2. 2. 2016 v 18h

Seniorský ples s tombolou.

Březen: Úterý 8. 3. 2016 v 18h

Divadelní hra Lucerna.

Duben: Úterý 12. 4. 2016 v 18h

Aprílová beseda.

Květen: Úterý 10. 5. 2016 v 18h

Májáles - den matek.

Červen: Úterý 21. 6. 2016 v 19h

Slet čarodějnic.

Jste srdečně zváni!

Z činnosti hluckých seniorů

Dbejme, aby nám stáří neudělalo vrásky také na duši, když je dělá na tváři.

MONTAIGNE

V mládí si nikdo z nás neuvědomoval a ani nepřipustil, že jednou budeme všichni staří. Dnes již většina z nás ví, že na den 1. října připadl pro nás již docela významný svátek, a to byl „SVÁTEK SENIORŮ“.

Po tříměsíční pauze, po horkém létě a nastávajícím podzimu, se 6. října opět sešli na tvrzi hlučtí senioři. Beseda se nesla v duchu jejich velkého svátku, který byl pro „odrostlejší mladé“ hned první den měsíce října.

Tuto besedu zahájil náš „šéf“, který nás srdečně přivítal s přáním pevného zdraví. Popřál všem přítomným, kteří se dožívají životního jubilea i těm, co slavili svůj svátek. Mezi významné jubilanty patřily i manželské páry, které si své „ANO“ řekly před šedesáti lety, a tak oslavily „diamantovou svatbu“. Z Hluku to byli manželé Marie a Antonín Ratajští a z Dolního Němčí Marie a Ludvík Ježkovi. Toto jubileum lze jen s upřímností závidět. A recept pro mladé: Za tak dlouhá léta nesvitlo vždy jenom slunce. Bouře, které jsou nejen v přírodě, tak jak přichází, tak taky odejdou. Jenom je nutné věřit, že znovu vysvitne slunce.

Své významné životní jubileum – narozeniny oslavila paní Marie Konečná, nejstarší občanka města Hluku, která se dožila 101 roku. Paní Konečné a všem jmenovaným ještě jednou přejeme pevné zdraví a radost z každého nového dne.

To, že uplynula dlouhá doba od posledního setkání, bylo znát na velmi družné zábavě, jak mezi místními přáteli, tak i mezi těmi, kteří k nám přijíždí z okolí. Úspory v nevyčerpané energii i elánu byly znát i mezi těmi, kteří si stále ještě rádi zatancují. Na parketu nebylo znát, že by někoho něco bolelo. Jednoznačně by se dalo říct, že tanec je nejlepší lék na bolesti. Veselí a dobrá nálada pokračovala až do nočních hodin.

Další seniorské setkání se uskutečnilo 1. prosince a bylo v duchu adventní doby, obohacené výstavou betlémů. Tato výstava byla velmi pěknou podívanou. U mnohých z nás se probudily vzpomínky na dětství, které nám tak rychle uteklo. Tentokrát, v podání našich zpěváků, zazněly sálem

také koledy, a tak jsme se pomalu přenesli do krásné doby vánoční. Všem, kteří své betlémy na výstavu zapůjčili, patří naše velké poděkování.

Letošní podzim nám i nadále nabízí celkem pěkné počasí, i když se v minulosti tradovalo, že dušičkový čas je znám svou nevlídností a prvními mrazíky. Vzpomínali jsme na všechny, kteří nás již opustili, a již nikdy na naše pravidelná setkání neprijdou. Takový je koloběh života, takové je kolo života každého z nás. Nikdo neví, kdy a kde se zastaví. Proto se radujme z toho, že svítí slunce, prší nebo fouká vítr. Radujme se a těšme se na každé setkání, kde nás čekají naši přátelé a známí.

Tím se dostávám k závěru roku, kdy je již naší tradicí uspořádat 31. 12. „SILVESTRA“, na kterého zveme všechny, kdo mají rádi společnost a veselí. Zveme ale také všechny, kteří se cítí v tyto dny sami, anebo opuštěni. Nebojte se přijít mezi nás. Začátek je v 19 hodin. Kladete si otázku, ale kde? No přece jako vždy – NA TVRZI.

Tímto bych vám i vašim rodinám chtěla popřát jménem seniorského výboru klidné a radostné prožití svátků vánočních a vše nejlepší do nového roku 2016.

Za seniory: Emilie Morozová

Foto: Štěpán Mitáček

Český zahrádkářský svaz Hluk

V září letošního roku se konal další ročník Výstavy ovoce, zeleniny a květin. Současně jsme vzpomněli 50. výročí od vzniku Zahrádkářského svazu v Hluku. Fotografie činnosti a kopie zaregistrování byly rovněž v prostorách výstavy.

I když v letošním roce bylo velké sucho a vysoké teploty, které ovlivnily růst rostlin, přesto se na výstavě sešlo 345 vzorků výpěstků hluckých pěstitelů. Výstavu navštívilo 225 občanů a 228 dětí z mateřské a základní školy. Byly vystavovány pokojové rostliny, kvetoucí zahradní i letničky, bonsaje, kaktusy a široký sortiment ovoce a zeleniny.

Včelaři předvedli své produkty a ukázky ze života včel. Výstavu zpestřily děti z mateřské školy svými krásnými výtvary a rovněž se postaraly o kulturní program výstavy. Dětem, jejich paním učitelkám a paní ředitelce patří velké poděkování.

Děkujeme včelařům, pěstitelům kaktusů a bonsajů, všem, kteří přinesli své výpěstky, a těm, kteří výstavu navštívili a svým zájmem tak podpořili úsilí zahrádkářů.

Děkujeme městskému úřadu za poskytnutí prostor hlucké tvrze, všem, kteří pomáhali výstavu uskutečnit, paní aranžérce za vkusné uspořádání exponátů a členům, kteří obětovali svůj čas k pořádání akce.

Závěrem výstavy jsme poděkovali členům, kteří jsou ve svazu 50 let. Poděkoval jim a popřál i pan starosta města Hluk.

Vystavené vzorky tradičně putovaly do mateřské školy a do domu seniorů.

Přejeme všem občanům hodně štěstí, zdraví, spokojenosti a úspěchů v roce 2016 a abychom se opět sešli na naší výstavě dne 18. 9. 2016.

Výbor zahrádkářů

Foto: Lukáš Baroň

Japonsko a skauti očima Barbory Mihalkové

Barboru Mihalkovou znají mnozí Hlučané jako aktivní skautku. Bára se v létě zúčastnila Světového skautského jamboree v Japonsku. V listopadu uspořádala na hlucké tvrzi besedu nejen o jamboree, ale také o Japonsku. Protože její povídání bylo velmi zajímavé, rozhodla jsem se Báře položit několik otázek, aby se také hlucká veřejnost dověděla více o skautingu a rovněž o Japonsku.

Jak dlouho jsi skautkou? Co ti skauting přináší?

Skautuju už osmým rokem, začala jsem hodně pozdě, asi ve 13 letech, takže jsem si toho hraní ani moc neužila a brzo jsem šla do vedení oddílu.

Musím přiznat, že jako dítě jsem byla hodně stydlivá a všeho se bála. To se díky skautu úplně změnilo. Získala jsem samostatnost, schopnost vyjadřovat se a mluvit s lidmi, dovednosti, které normální holky neumí, a také jsem rozvinula svou duchovní stránku, o které jsem dříve neměla ani ponětí.

Skautský oddíl a skauti vůbec jsou moje druhá rodina. Skauta od „civilisty“ poznám ihned, protože je přímý, uvolněný a přátelský v každé situaci.

Co je jamboree?

Slovo jamboree pochází ze starého indiánského jazyka a znamená obecně setkání. Jamboree mohou být středisková, kdy se setkávají skauti z jednoho střediska a trvají obvykle den nebo dva. Dále se mohou setkávat skauti z celé země, to je pak jamboree národní, které už bývá delší. Ještě delší je pak např. jamboree středoevropské, kam jezdí skauti z Visegrádské čtyřky.

Tohle bylo jamboree světové, kam přijelo 33 000 skautů ze 150 zemí světa a trvalo asi 9 dní.

Kdo se může jamboree zúčastnit? Může se tam přihlásit každý skaut, nebo se nějak děti vybírají?

Na jamboree může jet úplně každý, kdo je registrován jako skaut ve světové skautské organizaci WOSM. Děti ani dospělí se nijak nevybírají, ale jelikož kapacita bývá omezená, platí pravidlo „Kdo dřív přijde, ten dřív mele“.

Jako účastník se člověk může na jamboree podívat pou-

ze jednou za život, pokud je mu mezi 13–17 lety. Později už může jet pouze jako člen servistýmu nebo organizátor.

Kolikrát jsi byla na jamboree? Proč jsi chtěla jet na jamboree do Japonska?

Na jamboree jsem byla dvakrát. Poprvé na středoevropském, které se konalo u nás v Doksech, a podruhé na světovém v Japonsku.

Moc jsem chtěla jet už na jamboree do Švédska, které bylo před čtyřmi lety, ale to mi ještě ani nebylo 15 a myslela jsem si, že by mě rodiče nepustili, tak jsem se ani neptala a promarnila takto svou šanci. Později mi rodiče samozřejmě řekli, že by mě klidně pustili.

Tak jsem si teda řekla, že na příští jamboree už pojedu stůj co stůj. A tak jsem jela.

Co jsi na jamboree dělala? Jak se lidi do servistýmu vybírají?

Všichni členové servistýmu byli rozděleni do různých sekcí, např. zdravotníci, návštěvnický servis, jídlo, bezpečnost, zázemí atd. Já jsem patřila pod bezpečnost a konkrétně do podsekcce Listening Ear – česky Naslouchající ucho. Mým úkolem bylo vyslechnout a poradit každému, kdo se cítil

opuštěný, ztracený, nepochopený, nebo dokonce šikano-
vaný. Jednou jsem dělala dokonce i párovou terapii norské-
mu pářečku.

Servisáci se do sekcí řadí podle schopností už před jam-
boree. Testují se jazykové dovednosti, profese (farmaceuti
a doktoři jdou automaticky do nemocnice) a různé skaut-
ské zkušenosti. Mě vybrali do Listening Ear díky schopnos-
tem jazykovým.

**Můžeš popsat, jak letošní světové setkání probíhalo?
Kolik se jej zúčastnilo lidí celkově, kolik z ČR. Co tam děti
dělají, co dělá servisým?**

Účastníků na jamboree bylo asi 26 tisíc plus 7 tisíc servi-
sáků a organizátorů. Každý den navštívily jamboree stovky
návštěvníků z Japonska i jiných zemí.

Český kontingent čítal asi 300 lidí, z toho 80 servisáků
a zbytek děti. Děti byly rozděleny do jamoddílů a ty spolu na
jamboree tábořily.

Děti jezdí na jamboree proto, aby si tam co nejvíc užili,
našli přátele z jiných států a získali nezapomenutelné zá-
žitky. Aktivit na jamboree jsou stovky a každý si vždycky
najde to své.

Servisáci se pak starají o to, aby se dětem všechny sny
splnily a jamboree bylo bezpečné a bez problémů. I my se
samozřejmě snažíme si to co nejvíc užít a věnujeme tomu
veškerý volný čas, kdy nejsme v práci.

**Měla jsi čas na cestování? Co jsi viděla, jak jsi cesto-
vala?**

Nemít možnost cestovat po tak nádherné zemi, tak na
jamboree určitě nejedu. Japonsko jsem projížděla z velké
části stopem, týden před startem jamboree. Strávila jsem
dva dny v hlavním městě Tokyu, vylezla na sopku Fuji, pro-
hlédla si nádherné, chrámy poseté Kjóto, a jeden den jsem
také přespala v Hirošimě. Vyzkoušela jsem i proslulý japon-
ský rychlovlak Shinkansen.

Co tě na Japonsku/Japoncích zaujalo?

Toho je opravdu mnoho. Byla to jak
neskutečná krása přírody, Japonsko
je hodně hornaté a lesnaté, tak velko-
lepost jejich měst. Chrámové Kjóto mi
učarovalo nejvíc. Moderní japonské
technologie jsou všem známe, ale na
mě neudělaly ani zdaleka takový do-
jem jako kouzlo staré země samurajů
a gejš.

Japonci jako národ jsou ti nejochot-
nější lidé. Pro ostatní, hlavně turisty, by
se rozkrájeli. Bez problémů vás autem
zavevou o 50 kilometrů dál, než jste po
nich chtěli, a ještě vám zaplatí večeři.
Jejich zdvořilost a čestnost je také neu-
věřitelná. O tom, že Japonci jsou národ
ohromě pracovitý, také není pochyb.
Na druhou stranu nemají jen kladné
stránky. Nemají absolutně smysl pro

orientaci a neumí řešit složité situace bez pomoci všeli-
kých zařízení.

Kdy a kam pojeděš na další jamboree?

Jelikož jamboree je akce poměrně finančně náročná, na
další světové jamboree do Severní Ameriky pravděpodob-
ně nezavítám. Co bych ale chtěla zkusit, je Moot – světové
setkání roverů (skauti od 15 do 24 let), které se uskuteční
v roce 2017 na Islandu. Cestu na Island už mám naplánova-
nou teď, a to na dva měsíce. Jestli se v rámci cesty zúčast-
ním Mootu, to se uvidí podle financí.

**Děkuji za rozhovor
Iveta Mátlová, foto Lukáš Baroň**

Barbora Mihalková

Narodila se v roce 1995, v současné době studu-
je obor Speciální biologie na Masarykově univerzitě
v Brně.

Má ráda cestování a turistiku, zvířata (hlavně své
dva psy), knihy a dokumentární filmy, pečení a vyrá-
bění domácí kosmetiky.

Skauti

Čas plyne jako voda a u nás ve skautském oddíle se stále něco zajímavého děje. Skauting, výchovná metoda, nás k tomu neustále nenápadně a hravě vyzývá, a jen díky této aktivitě se učíme mnoho nových potřebných věcí, samostatnosti, dovedností do života. To, co skauting pěstuje u kluků a holek, výstižně shrnul zakladatel skautingu sir Robert Baden-Powell: „Skauting není obtížná, nesrozumitelná věda; pokud se k němu stavíte správně, je to spíš zábavná hra. Má přitom výchovný účinek a (podobně jako dobré skutky) přináší prospěch nejen tomu, kdo dostává, ale i tomu, kdo dává.“ Dovolte mi, abych shrnula naši aktivitu za několik měsíců, jež stojí za to, aby byla dána ve známost.

V letošním roce se od poloviny dubna postupně konala závodní kola Svojsíkova závodu. Svojsíkův závod je postupovým závodem skautských družin. Jeho první ročník závodu se běžel již v roce 1946. Nejdříve se koná okresní kolo, poté krajské a nakonec celostátní. Z každého kola postupuje určitý počet družin. Naše skautská družina Svišťů, kterou tvoří Ondřej Hanus, Marek Blaha, Šimon Brauner, Jan Kovář, Linda Říhová, Terezie Křižalkovičová, se probíjela do celostátního kola v Příboru. Pro náš oddíl, ale také naše středisko Psohlavců je to obrovský úspěch. Jako vůdkyně oddílu jsem moc potěšená a zároveň hrdá. Svojsíkův závod patří k náročným skautským aktivitám, na které je třeba se dlouho připravovat.

Náš tábor jsme prožili v krásných Beskydech. Tábor byl putovní, což znamená vzít krosnu na ramena a volně putovat nádhernou horskou krajinou, stanout na několika vrcholech, spát pod stanem či širákem, vařit na plynovém vařiči, pít vodu z pramenů... Během těchto putovních dní jsme si společně naplno prožili naše skautské bratrství. Navzájem jsme si co nejlépe museli pomáhat. Další táborové dny jsme poté již strávili na jedné ze skautských základen. Jednou z náplní našeho skautského tábora je od dob Jestřába – Jaroslava Foglara celotáborová hra. Naše letošní celotáborová hra navazovala na celoroční oddílovou hru, ve které naši menší bratři a sestry hledali zlato. Název táborové hry nám netrval dlouho vymyslet. Shodli jsme se na Zlaté horečce. Hra nás zavedla do roku 1866, do osady Dawson, která se stala svědkem honby za zlatem. Naši bratři a sestry plnili zajímavé úkoly prostřednictvím her a aktivit a také se snažili o splnění skautských odborných zkoušek. Skautský tábor má své jedinečné rituály, které nemohly nechybět, např. společné nástupy, slavnostní zapalování ohně, služby... Všechno dohromady utváří jedinečné společenství, které kráčí v duchu skautských ideálů. Prožili

jste neskutečně hezký tábor, na kterém mnozí z nás vnitřně dospěli zase o něco dál. Tak to má být. Symbolicky totiž tábor znamená změnu, proměnu.

O prázdninách se také v Japonsku konalo světové skautské setkání, kterému říkáme – jamboree. Možná jste již o něm slyšeli a možná ne. Je to největší skautské setkání a letos se ho z našich oddílových řad zúčastnila sestra Barča Mihalková, která tam jela pracovat. Již nemohla být kvůli věku pouhým účastníkem, a tak si jamboree skvěle užila z jiného úhlu pohledu – ze služby druhým. Kromě toho procestovala pořádný kus Japonska na vlastní pěst – stopem a vlakem. Zážitky z cest a z jamboree jste v jejím podání mohli slyšet 15. listopadu v podvečer na tvrzi.

Po prázdninách přišel skautský nábor, který jsme po domluvě uskutečnili v rámci školní družiny. Bylo moc pěkné pracovat s tolika dětmi najednou, které by měly zájem do oddílu chodit. Z posledních akcí pro veřejnost jsme uspořádali další kolo pexesíady, kam přišla desítka dětí i dospělých. I když nebylo mnoho hráčů, tak celé herní odpoledne bylo fajn. Kromě hraní pexesa jsme si pro děti nachystali hry, které je bavily. Letošním pexesákem roku se opět stala výborná Petra Grebenová. Velmi ji gratulujeme. Odesla si krásný dort, který nám pekla skautka, profesionální cukrářka Marie Botlíková ze Starého Města.

I když se již pomalu blíží konec roku, stále zůstáváme aktivní. Do Hluku přivezeme Betlémské světlo, které budeme roznášet, účastníme se jarmarku, navštívíme naše starší spolumobčany v Charitním domě, prožijeme vánoční oddílovou schůzku s rodiči, kde si rozdáváme vyrobené dárečky...

I ve třetím tisíciletí má skautská výchova velký význam. Je někdy až pozoruhodné, proč náš oddíl zůstává na stabilním počtu členské základny. Já věřím, že dnešní děti, i když mají mnoho jiného vybití, které se zdá lákavější, tak to, co jim skauting nabízí, nikde nenajdou. Snažíme se ve výchově pomáhat a má to svoje dobré výsledky.

Jestli máte zájem dozvědět se o nás více, využijte webových stránek www.kon-tihluk.cz. Stále do našich řad nabíráme nové členy. Nabízíme všestranný osobní rozvoj v přátelském prostředí. Řídíme se skautskou myšlenkou, kterou je tvořit lepší svět a vychovávat dobré lidi. Vychováváme pomocí aktivit, her a praxe v přírodě i mimo ni.

Jitka Bartošová

Foto: Štěpán Mitáček

Kouzelné srdíčko pro Gábinku

Děti z výtvarného a keramického kroužku ZŠ se zapojily do výtvarné soutěže „Srdce s láskou darované“. Srdíčko vyráběly skutečně s obrovskou láskou a radostí pro holčičku, která trpí onemocněním u nás zatím neléčitelným. Do srdíčka napsaly svá kouzelná přáníčka. Gábinka přijela i s maminkou do naší školní družiny v úterý 10. listopadu, kde jí bylo srdíčko dětmi z kroužku předáno. Naše srdečné přijetí i darované srdíčko udělalo Gábince obrovskou radost. Nechyběly ani slzičky dojetí na obou stranách.

Ivana Šáchová

Milá Gábinko,

v minulém školním roce jsme Tě vůbec neznali, avšak víčka pro dobrou věc a hlavně pro Tebe jsme sbírali, abychom přispěli aspoň malinko Tvoji složité nemoci, chtěli jsme touto cestou trošičku pomoci.

Dozvěděli jsme se o soutěži „Srdce s láskou darované“ a tak jsme přemýšleli, komu ho dát a komu zas ne.

Takové srdíčko nelze věnovat každému, ale opravdu skutečně někomu mimořádnému!

A tak jsme přemýšleli a dumali a právě Tebe jsme pro něj vybrali!

Proto jsi dnes mezi námi

a my ti můžeme říci naše přání.

Přejeme si, aby v Tvé duši stále svítilo sluníčko, proto přijmi od nás naše kouzelné srdíčko.

Vyrobili jsme jej a veškerá přání pro Tebe do něj našeptali s láskou

a aby Ti tam po celý život zůstala, uzavřeli jsme je kouzelnou páskou.

Přejeme Ti hlavně štěstí, zdraví stále více, držíme palce, neb víme, že jsi velká bojovnice.

Ať se v životě dobře máš

a všechny překážky ať vždycky překonáš!

Ať máš kolem sebe jen samé dobré kamarády, ať pomůžou ti, s čím si nebudeš vědět rady.

Ať Tě mají všichni stále rádi

a naše srdíčko Tě na dušičce vždycky pohladí!

Srdíčko jsme vyrobili s láskou a radostí,

Tobě pro radost,

snad ho budeš mít ráda dost!

děti výtvarného kroužku ZŠ Hluk a Ivana Šáchová

Šestidenní zájezd do Londýna za poznáním

V pondělí 2. listopadu 2015 se 40 vybraných žáků ze 7. až 9. ročníku Základní školy Hluk konečně dočkalo: Vyrázili na zahraniční jazykově-vzdělávací pobyt do Londýna, který jim byl odměnou za jejich snahu a dobré výsledky v hodinách anglického jazyka. Platili si totiž pouze vstupné do památek, atrakcí a své vlastní nákupy. Celý zájezd cestovní kanceláři Alpin-Tour, s.r.o., která zvítězila v řádném výběrovém řízení, uhradila škola penězi získanými na základě žádosti z Evropského sociálního fondu přes Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Jednalo se o projekt z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost – Zvyšování kvality ve vzdělávání.

Cesta autobusem byla dlouhá a únavná, do hlavního města Spojeného království jsme přijeli zhruba 24 hodin po odjezdu z Hluku, ale jedním z prvních zážitků pro nás bylo nalodění na obrovský trajekt ve francouzském přístavu Dunkerque a přibližně dvouhodinová plavba přes kanál La Manche. Než jsme zakotvili pod křídovými útesy v anglickém Doveru, užili jsme si pohodlí restauračních salónů uvnitř lodi i pozorování vycházejícího slunce na palubě.

Téhož dne jsme zahájili prohlídku Londýna s panem průvodcem Václavem Skálou ve vládní čtvrti Westminster. Tam žáci viděli budovy parlamentu i známou věž (se zvonem) Big Ben a navštívili opatství Westminster Abbey, kde měl svatbu např. princ William s vévodkyní Kate. Dále prošli kolem úřadu předsedy vlády až na náměstí Trafalgar, Leicester a Piccadilly, přes Čínskou čtvrť a Green Park k Buckinghamskému paláci, sídlu královny Alžběty II., a večer se svezli na obřím vyhlídkovém kole London Eye. Potom už nás čekalo pouze setkání s hostitelskými rodinami, které si rozebraly skupinky dětí i dospělých do svých domovů.

Třetí den ráno všichni účastníci vyjadřovali spokojenost s ubytováním i stravou v rodinách a takto povzbuzeni se naši studenti odebrali na první část jazykového kurzu ve vzdělávacím středisku Sutton Life Centre. Byli rozděleni do tří skupin podle ročníků a pod vedením anglických vyučujících plnili dané úkoly zaměřené převážně na slovní zásobu, konverzaci, ale i čtení a psaní. Vše samozřejmě zábavnou formou. Odpoledne jsme pak všichni absolvovali vyhlídkovou plavbu lodí po řece Temži a navštívili čtvrť Greenwich. U tamní Královské observatoře jsme měli nejen krásný panoramatický výhled na moderní zástavbu Londýna s mnoha mrakodrapy, ale doslova jsme mohli stát každou nohou na jiné polokouli naší planety. Nachází se tam totiž vyznačená linie nultého poledníku.

Dopoledne čtvrtého dne bylo věnováno prohlídce Muzeu vědy (Science Museum) s mnoha zajímavými exponáty, od starožitných přístrojů na měření času, modelů znázorňujících vývoj zemědělství, herních dotykových obrazovek zaměřených na ekologii až po historické dopravní prostředky a průzkum vesmíru. Odpolední druhá část vyučování opět přispěla k naplnění většiny cílů z oblasti Jazyk a jazyková komunikace ve Školním vzdělávacím programu ZŠ Hluk. Žáci navíc získali na památku certifikáty o absolvování 9 hodin výuky.

Pátý den, po rozloučení s hostitelskými rodinami, jsme zavítali do pevnosti Tower s korunovačními klenoty, zbrojnicí apod., která se nachází poblíž mostu Tower Bridge. Dále jsme vyšli 311 schodů na vyhlídku Památníku Velkého požáru r. 1666 (The Monument) a prošli bankovní a obchodní čtvrtí City až ke katedrále sv. Pavla. Odtud jsme se svezli patrovým

autobusem k tržnici Covent Garden, kde zlehka začaly naše nákupy. Pak ještě přejezd metrem na třídu Oxford Street, kde jsme nejprve nakoukli alespoň na roh Hyde Parku, ale potom už vypuklo tříhodinové nákupní šílenství. Když určený čas upršel, nasedli jsme opět na londýnský Underground a svištěli podzemím k Millennium Domu (O2 Aréně), kde čekal náš autobus s šikovnými řidiči Alešem a Terezou.

Byl pátek 6. listopadu večer a nezbývalo nám nic jiného, než zamávat největšímu, nejlidnatějšímu, nejmultikulturnějšímu a dost možná nejzajímavějšímu velkoměstu západní Evropy a přesně o půlnoci zamávat z trajektu také ostrovu Velká Británie. Pak už nás čekala pouze dlouhá jízda přes kousek Francie, Belgie, velkou část Německa a celou naši malou republiku až do Hluku. Tam jsme dorazili v sobotu ve večerních hodinách, unavení, ale šťastní, že jsme viděli „kus světa“, procvičili naše jazykové schopnosti, a tím pádem poznali nejen Londýn, ale i sami sebe.

Dům dětí a mládeže informuje

Na úvod trochu statistiky:

Ve školním roce 2014/15 jsme připravili 185 akcí konaných v jednom dni s účastí 6 820 zájemců, 21 táborů a vícedenních akcí využilo 1 029 dětí i ostatních, ve 2 příměstských táborech jsme zrekreovali 22 dětí. V letošním školním roce nabízíme vyžití ve 26 kroužcích a klubech pro 285 členů, které vedou 3 stálí pracovníci a 11 dobrovolných pracovníků.

Pracovníci hluckého Domu dětí a mládeže připravili o prázdninách a během měsíce září a října pro děti i ostatní zájemce řadu zajímavých akcí a aktivit:

- Poznávací a turistický zájezd do Skandinávie
- Příměstský tábor „Výtvarný ateliér“
- Příměstský tábor všeobecný
- Dunajská stezka na kolech
- Cyklo-geocachingový tábor
- Několik soustředění mažoretek
- Dětský den „Z pohádky do pohádky“
- Noční přechod Javořiny
- Maraton her a merkurování
- Filmový maraton
- Mistrovství Evropy mažoretek v Itálii
- Tradiční sbírku pro „Světlušku“
- Účast na celostátní soutěži „Praha patří dětem“
- Premiéra loutkového divadla Emil „Koza paní ježibaby“
- Tradiční „Nocování ve věži“
- Karneval pro dospělé folklorního souboru Okluky
- „Očista Husí hory“ cito-event geocachingu.

Co připravujeme:

- Mistrovství ČR v twirlinku
- Filipojakubská noc na Žitkově
- Příměstský tábor o jarních prázdninách
- „Ručníkový den“
- Filmový maraton v DDM
- Tradiční zájezd do dánského Legolandu
- „Den otců“ pro děti s tatínky bez maminek
- „Hon na zajíce“ pro maminky s malými dětmi
- Cyklistické putování v Alpách
- Letní příměstský tábor
- Turisticko-poznávací zájezd
- Cyklo-geocachingový tábor – 5. ročník

Stále čerstvé informace i fotky najdete na internetových stránkách Domu dětí a mládeže www.ddmhluk.cz.

Mazlinky jsou nejlepší mažoretky v Evropě

Neuvěřitelného úspěchu dosáhla nejstarší skupina hluckých mažoretek na mistrovství Evropy v italském Lignano Sabbiadoro. Mazlinky, jak si děvčata říkají, se staly mistry Evropy v kategorii Traditional Corp Juvenile. Nechaly tak za sebou družstva z Itálie, Francie, Chorvatska, Anglie, Bulharska a Norska.

Jistě si někdo řekne, proč tolik chvály, vždyť hlucké mažoretky se již šest let umísťují na prvních dvou příčkách evropského mistrovství. Musí to být přece maličkost. Opak je ale pravdou. Za úspěchem se skrývá velká dřina – mnoho tréninků (zpravidla jednou až dvakrát týdně, před soutěží každý den, včetně některých víkendů) a málo volného času. Když se k tomu připočítají školní povinnosti, dojíždění uprostřed týdne z internátu, je to téměř oběť.

Mazlinky jsou nová, ale nejstarší skupina mažoretek, která vznikla spojením skupin Mazlíci a mladších Hlučanek. Jsou to dívky od sedmé třídy základní školy po první ročník střední školy. Devatenáctičlenné družstvo spolu letos vyrazilo na soutěž poprvé a soutěžilo v kategorii děti starší. Nikdo nečekal, že by se mohly Mazlinky v soutěži umístit. Děvčata i trenérky počítaly s tím, že letošní kolo soutěží bude pro Mazlinky stmelovací. Mezi spojenými skupinami byly velké rozdíly v ovládání hůlky. Několikanásobné mistry Mazlíci udávaly při trénincích vysoké tempo mladším Hlučankám, které však překvapily svou pílí a odhodláním. Vítězné pásmo, v choreografii trenérky Petry Prajzové, děvčata nacvičovala od duba 2015 do říjnového mistrovství 2015.

Jak probíhalo mistrovství a jak jej děvčata prožívala, vypráví Michaela Marková.

Na mistrovství Evropy jsme se dostaly získáním titulu mistra ČR, kterého jsme dosáhly v červnu v lázeňském městě Poděbrady. Konkrétně ve věkové kategorii děti starší. S holkami jsme se do Itálie moc těšily. Nemohly jsme se dočkat sluníčka, pláže, moře a samozřejmě samotné soutěže. Po dvoutýdenním soustředění o prázdninách a mnoha hodinách trénování v měsíci září jsme byly pomocí našich trenérek Petry Prajzové, Venduly Markové a paní učitelky Marie Vavříkové připraveny odjet na mistrovství Evropy.

Mistrovství se letos konalo v italském městě Lignano Sabbiadoro. Ve čtvrtek těsně před odjezdem jsme měly ještě generálku, abychom se ujistily, že máme opravdu natrénováno. Večer kolem 10. jsme se pomalu scházely u sportovní haly, kde jsme asi hodinu čekaly na náš autobus. Cesta

utekla velmi rychle a skoro celou jsme ji prospaly.

Na cílové místo jsme dorazily kolem desáté ranní hodiny. Po dlouhém čekání jsme se ubytovaly na hotelu, který ležel opravdu malý kousek od moře, a v poledních hodinách jsme vyrazily „otestovat“ halu na národní zkoušku (zkoušky všech zemí probíhají po celý páteční den a po dobu, kdy zkouší jeden stát, nesmí být přítomen nikdo jiný než účastníci toho daného státu). V odpoledních hodinách nás naše trenérka vytáhla na poslední trénink pro doladění všech chybiček. V pátek večer proběhl zahajovací ceremoniál, kterého se účastnili všichni soutěžící. Večer jsme šly brzy spát, abychom byly připraveny v sobotu, v den naší soutěže podat co nejlepší výkon.

Od brzkého rána probíhaly přípravy: česaly jsme se, maľovaly a hlavně navzájem psychicky podporovaly, protože nervozita byla znát. Když jsme byly připravené, vyrazily jsme k hale. V hale nás naše trenérka stále uklidňovala a psychicky podporovala a rozdala nám čokoládky, které jsou naší tradicí. Dále už jsme jen netrpělivě čekaly, kdy přijde řada na naši kategorii – vystupovaly jsme hned jako první z šesti států. Těsně před nástupem se nám chvěl každý sval v těle. Vystoupení „Traditional Corp“ (tzn. bez výhozů hůlky. Hůlka se podle pravidel nesmí upustit z ruky – jde hlavně o přeměnu tvarů během celé choreografie a o velmi výrazný pochod) jsme zvládly na výbornou. Byl to opravdu krásný pocit po vydařeném vystoupení slyšet jásající rodiče a fanoušky jak z České republiky, tak z ostatních států. Hned po vystoupení jsme byly nesmírně šťastné.

V sobotu jsme měly na program focení u moře na pláži, které nás moc bavilo, a dále byla volná zábava. V neděli jsme se všechny sbalily a poté vyrazily buď do města (nakoupit suvenýry domů), nebo do haly (fandit všem českým reprezentantům, co měli svá soutěžní vystoupení ještě před sebou).

Večer bylo na radě vyhlášení. Než vyhlášení začalo, tak jsme tančily v hale taneček a bavily tím všechny přítomné diváky a soutěžící, kteří se k nám dokonce i připojili. Vyhlášení začalo velmi krásně. Hned několikrát jsme viděly na bedně několik českých sol a duí. Jakmile přišel čas na naši kategorii, srdce každé z nás začalo bušit rychlým tempem, ruce se potily a nervy pracovaly na plné obrátky. Všechny jsme se chytily za malíčky (abychom se propojily jako jeden tým) a jen tak nevinně klečely v kruhu a tiše doufaly. Třetí místo – nic, druhé místo – nic, už tam zbýval jen poslední stupínek a my jsme stále doufaly. A ono se to opravdu stalo. Vyhlásili nás, vyhlásili Českou republiku. Všechny jsme začaly jásat radostí, objímat se, brečet, smát se a rychle utíkat na ten náš vysněný stupínek. Česká hymna hrála jen pro nás a my jsme tomu nemohly uvěřit. Rodiče i s naší trenérkou se radovali s námi. Pro všechny to byl krásný, nepopsatelný pocit radosti.

Po vyhlášení se konaly velké oslavy s rodiči a trenérkou. Všichni jsme byli moc šťastní. Před cestou domů jsme ještě bouchly šampaňské a se slzami v očích jsme si připily na tento obrovský úspěch. Když jsme přijely v brzkých ranních hodinách do Hluku, čekala na nás naše druhá trenérka Peťka, která bohužel s námi do Itálie cestovat nemohla, protože ještě nosila v bříšku teď již narozenou krásnou holčičku Moničku. I s naší druhou trenérkou Peťkou jsme si náš titul oslavily.

Po týdnu jsme měly oslavu mistrovského titulu v hlucké pizzerii, kam nám taky přišel pogratulovat pan starosta a místostarosta. Za tuto návštěvu jsem moc vděčné – udělali nám opravu velkou radost. Celý výlet do Itálie hodnotíme s holkami velmi pozitivně a opět se nám ukázalo, že ta dřina na trénincích stojí za to.

Ráda bych touto cestou poděkovala za všechny holky tým, kterým titul mistra Evropy patří nejvíce. Jde o naše trenérky Petru Prajzovou, Vendulu Markovou a paní Marii Vavřínkovou. Velké poděkování náleží také našim nejlepším fanouškům – rodičům. Bez nich by byl výlet nudný. Starali se nám o velkou zábavu po celý pobyt a byli naší největší podporou. Děkujeme všem rodičům ať už v hale, nebo doma nejen za mistrovství Evropy, ale i za celou sezónu 2015, kterou s námi prožili od oblastních kol až právě po nejúspěšnější mistrovství.

Děvčatům gratulujeme k nesmírnému úspěchu. Přejeme jim mnoho síly i trpělivosti při trénincích a věříme, že v příští sezóně vystoupají na některý ze stupínků slávy. Cesta to bude jistě náročná, neboť jako skupina budou přecházet do starší kategorie juniorek. Stanou se tak nejmladšími ve své kategorii. Rovněž jejich současné trenérce Vendule Markové přejeme inspiraci při tvorbě nové choreografie.

Současně zveme všechny, kteří by chtěli zhlédnout vítěznou skladbu, v pátek 18. prosince na sportovní halu, kde Mazlinky vystoupí v programu Vánoční besídka – Kouzelný karneval s Jirkou Hadašem.

Mistryně Evropy pro rok 2015:

Alžběta Mořická, Aneta Ševčíková, Anna Habartová, Barbora Ilíková, Beáta Jančová, Iveta Kopečná, Kateřina Dufková, Kristýna Prajzová, Markéta Jančová, Michaela Marková, Monika Maňáková, Veronika Michalčíková, Natálie Žůrková, Nikola Huspeninová, Pavlína Pučíková, Simona Hanáčková, Simona Moštková, Tereza Dostálová, Tereza Kadlčková.

Vendula Marková

V současné době je vedoucí sedmi mažoretkových skupin, zastupuje Petru Prajzovou, která si nyní plní krásné mateřské povinnosti.

Vendula se v letošním roce zúčastnila soutěže Miss mažoretky 2015, kam byla vybrána odbornou porotou ze sta mažoretek. Oslnila porotu na zemském finále v sólech a duích konaném v Hluku. Finále Miss mažoretky se konalo v říjnu v Ostrově u Karlových Varů a zúčastnilo se jej dvanáct děvčat. Vendula zvládla všechny předepsané disciplíny: nácvik společné choreografie, sólo s hůlkou, promenádu v šatech a sólo jako volnou disciplínu, pro kterou si vybrala folklor. I když nevystoupila na vítězný stupínek, již účast v této soutěži je velkým úspěchem. Vendula sama je velmi ráda za tuto zkušenost, neboť týdenní soustředění pro ni bylo velmi inspirativní.

Na sklonku letošního roku se zúčastní twirlingové soutěže kategorie B, C v Lomnici nad Popelkou. Vendule přejeme, aby se vystoupení podařilo.

Iveta Mátlová

U nás ve školce se pořád něco děje

Opustily nás horké letní dny a s příchodem září začal nový školní rok. Změna je život nejen u lidí, ale také v případě naší školky, která má od letošního školního roku třídy rozděleny nejen číslem, ale i barvou. Děti tak letos nastoupily do Žluté, Červené, Oranžové, Fialové a Duhové třídy.

Začátky byly pro některé děti trochu obtížnější a bez slziček se neobešly, ale dnes je z naší školky slyšet hlavně radost a smích. Pro děti je zde velká spousta zábavy a akcí.

Na konci srpna při konání akce „Z pohádky do pohádky“ navštívila spousta dětí naši zahradu, kde plnily úkoly inspirované pohádkou „Dlouhý, Široký a Bystrozraký“. Za odměnu dostaly všechny děti od princezny perníčky.

O tom, že mají děti sportovního a bojovného ducha, jsme se přesvědčili 17. září na Sportovním dnu v Dolním Němčí, kterého jsme se zúčastnili poprvé, a doufáme, že ne naposledy. Sportovaly děti 4. a 5. třídy a celé dopoledne si opravdu užily.

Hned na začátku září měly napilno děti ze 3. třídy, které pod vedením paní učitelky Machalové a Zedkové nacvičily pásmo písniček, básniček a tanečků, se kterým vystoupily 20. září na Výstavě ovoce a zeleniny na hlucké tvrzi. Ani ostatní třídy však nezahálely – pro tuto výstavu připravily pestrou výzdobu.

V pátek 25. září jsme navštívili památkové domky, kde nám paní Jelénková povídala o vaření povidel dříve a dnes. Kromě povídání okouzila děti vůně právě vařených povidel, které také, už vychladlé, ochutnávaly.

Táborák s hasiči se konal 2. října a skutečně se vyvedl. Počasí nám přálo, a tak se nás na zahradě sešla spousta. Hasiči pro děti připravili překážkovou dráhu a skluzavku, ale ani my jsme se nenechaly zahanbit – pro děti jsme připravily plyšové pacienty a kufříky plné obvazů a náplastí. Děti se nám předvedly jako zkušené ošetřovatelé.

V pondělí 5. října měli nejen děti, ale i rodiče možnost zhlédnout ukázkou cvičení z projektu Gé Té Vé, kterou připravila paní Štefaníková. Jedná se o pohybové aktivity pro děti předškolního věku. Projekt je realizován ve spolupráci s TC Staré Město a probíhá od 16. listopadu.

Během roku absolvujeme i spoustu kulturních zážitků. První takový nám připravilo v pátek 16. října Divadlo Šikulka, hned se třemi pohádkami: „O líné Grétě“, „O Matýskovi“ a „O slušném vychování“.

V úterý 20. října jsme navštívili hlucké kino, kde bylo dětem promítáno pásmo animovaných pohádek.

Ve čtvrtek 22. října k nám zavítalo další divadélko, tentokrát Marionety, které nám zahrálo pohádky „O hloupé huse“ a „Bílá paní Buchlovická“.

Aby pohádek nebylo málo, připravily si jednu i naše paní učitelky. Svoji „Lesní pohádku o zvířátkách“ představily dětem 27. října.

Ve středu 11. listopadu navštívila naši MŠ paní Mgr. Chudobová, která je garantkou logopedické péče. Její vyjádření k úrovni logopedické péče v naší MŠ najdete na webu www.mshluk.cz.

Rodičům dětí jsou nabízeny i jiné projekty týkající se prevence zdraví našich nejdražších, takový je i projekt „Koukají se na nás správně“, který se věnuje vyšetření dětského zraku.

Účastníme se různých soutěží – jednou z nich jsou „Úkoly Čmeldy Pepíka“. Jedná se o úkoly pro chytré hlavičky

děti ve věku 5–7 let. Této soutěže se děti naší MŠ účastní již několikátým rokem. V letošním ročníku do 2. kola postoupilo 15 dětí, do 3. kola, které se uskuteční v Uherském Hradišti, postupují 3 děti z naší MŠ.

Mimoto připravujeme výtvarné práce na různé výtvarné soutěže, a také se budeme podílet na výzdobě ve sportovní hale při konání akce „Vánoční besídka – Kouzelný karneval s Jiřím Hadašem“.

Pohádek není nikdy dost, a tak nás ještě před Vánocemi navštívilo Divadélko Sluníčko a Hofmanovo divadlo.

V prosinci jsme prožili opravdu perný měsíc. Hned 3. prosince jsme zhlédli v hluckém kině pásma vánočních pohá-

dek. V pátek 4. prosince za námi přišel Mikuláš, na které ho se děti velmi těšily. Zašli jsme také na výstavu betlémů a 15. prosince jsme si ve školce uspořádali vánoční besídku. Opravdu vánočně se pak naladíme 16. prosince na koncertě připravovaném základní uměleckou školou.

Za celý kolektiv mateřské školy vám všem přeji pohodové prožití vánočních svátků a šťastný nový rok.

Mateřská škola bude uzavřena 23. 12. 2015 – 3. 1. 2016. Provoz bude zahájen od pondělí 4. 1. 2016.

Lenka Prachařová

ZUŠ Hluk

Hlucká pobočka základní umělecké školy se již řadu let zapojuje do kulturního a společenského života v obci, její žáky, soubory, ale také učitele pravidelně potkáváme při různých akcích, jež samostatně pořádá, nebo ve spolupráci s městem a dalšími organizacemi. Prezентovat svou činnost bude rovněž v období Vánoc a Nového roku.

Již 22. listopadu obohatila kulturní program při setkání seniorů na tvrzi školní kapela SRO. Pod vedením učitele Radovana Říhy zahrála pásmo pohádkových a filmových melodií a zpříjemnila atmosféru jejich nedělního setkání.

Děti mateřské školy a nižších ročníků základní školy se mohou těšit na výchovný pořad Světové Vánoce, který proběhne 16. prosince na tvrzi, následně druhý den rovněž pro děti v Uherském Ostrohu. Mladí muzikanti společně s jejich učiteli přiblíží vánoční zvyky a písně různých národů.

Pro širokou veřejnost je určen Benefiční vánoční koncert, konaný

17. prosince v 18 hodin na tvrzi. Výtěžek koncertu bude věnován podpoře projektu MALEMIMI, což je organizace při Krajské nemocnici T. Bati a.s. Zlín, podporující péči o předčasně narozené děti. V programu uslyšíte žáky a soubory ZUŠ.

Cimbálová muzika ZUŠ pod vedením Kateřiny Říhové doplnila svým vystoupením program výroční členské schůze Svazu postižených civilizačními chorobami konané 10. prosince na tvrzi.

Komorní soubory školy a cimbálová muzika se představí rovněž na Benefičním vánočním koncertu 26. prosince v kostele v Uherském Ostrohu.

Nebudeme chybět ani na tradičním Novoročním koncertu v neděli 3. ledna v hluckém kostele.

Tyto akce doplní řada vánočních besídek, na nichž se představí i mladší žáci navštěvující naši školu teprve od září, pro mnohé to bude první veřejné účinkování.

Každoročně jsou prostřednictvím

MŠMT vyhlášeny soutěže pro jednotlivé obory, kterých se pravidelně žáci naší školy úspěšně účastní. V současnosti se připravují k poměření dovednosti ve hře na klávesové nástroje a hře komorních souborů. Věříme, že se nám podaří navázat na předešlé úspěchy.

Vážení rodiče, přátelé, srdečně děkujeme za vaši podporu a přízeň, vinšujeme vám pěkné vánoční svátky a hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce.

**Za kolektiv ZUŠ
František Říha**

Hlucký Lidák a rodina Mitáčkova

Budova, kterou mladí lidé znají pod jménem Eurodiskotéka a kam také chodili Hlučané do baru nejdříve k Ivošovi Mitáčkovi, později k Milanovi Pospíškovovi, má velmi zajímavou minulost. Dnes patří objekt celého Lidáku Ivošovi Šuránkovi, který jej koupil od rodiny Mitáčkovy. O historii budovy a o rodině Mitáčkové jsem diskutoval s Ladislavem Mitáčkem, synem posledního majitele po II. světové válce.

Jak se vlastně manželé Mitáčkovi dostali k této rozlehlé budově? Oni chtěli vlastně neustále zlepšovat kvalitu svého bydlení. Nejdříve opravili dům ve Hřbitovní ulici (dnes tady bydlí rodina Dufkova). V roce 1956 se k nim však dostala nabídka na odkup domu č. 155, v té době nazývaného jako Lidový dům. Majitelkou byla paní Smítalová, rozená Hronková. Její otec František Hronek tento „Lidák“ postavil někdy těsně po I. světové válce, s dohodou o budoucí spolupráci s Místní družinou čsl. katolických zemědělců v Hluku. Dříve tady byl prostor židovské palírny pana Grunfelda. V těchto nových prostorách pak provozovaly svoji kulturní i sportovní činnost Místní skupina Omladiny, Jednota čsl. Orla, Lidová jednota, případně i další katolické spolky, které byly v Hluku založeny. Hromkovi zde měli hospodu a bydlení. V době, kdy byl objekt v polovině padesátých let na prodej, byl z větší části využíván Závodním klubem Autopal Hluk. V místě bývalé hospody byla zubní ordinace. Ve dvoře stály zbytky bývalých kůlen, stodola a také sociální zařízení, vše ve velmi zanedbaném stavu. Majitelka tehdy žila se svým manželem, akademickým malířem v Olomouci. Mitáčkovi přesto dům koupili, neboť bytová část byla hezká, i když bez koupelny a se suchým záchodem na balkóně. Po dokončení výstavby zdravotního střediska na náměstí se tam zubní ordinace přestěhovala. V sále a v přilehlých místnostech se nadále konaly taneční zábavy, divadelní představení, schůze a podobné akce.

V roce 1965 však došlo k povinnému odprodeji části užívané Závodním klubem, a to za částku 2.129 Kčs! (Z toho za žulový chodník před okny sálu bylo cca 750 Kčs). Cena za m³ objektu byla asi 0,13 haléřů. Žádná diskuze možná nebyla. O nějakém nájemném rovněž ne. Bytovou část nadále vlastnili Mitáčkovi. V roce 1969 dostala obec Hluk údajně příslib financí na rekonstrukci kulturního domu. Proto obec požádala Mitáčkovi o odprodej i této obytné části. S tím majitelé souhlasili s podmínkou, že jim bude povoleno postavit si nový rodinný domek v zahradě areálu. Dospělo se ke vzájemné dohodě, protože situace se pro Mitáčkovi vyvíjela stejně nepříznivě. Bylo jim naznačeno, že v případě nesouhlasu by byl objekt ve veřejném zájmu vyvlastněn. Existuje

o tom také písemný doklad. Za tuto část obdrželi Mitáčkovi 148.575 Kč. Při pozdější restituci vrátili také restituenti státu za dříve vyvlastněnou část 2.129 Kčs. Bytovou část město, po vzájemné dohodě, bývalým majitelům odprodalo sice už ne za 148.000, ale za 210.000 Kč. To proto, aby peníze za prodej zůstaly v obci a nemusely odejít státu. Celý objekt byl velmi neudržovaný. Já si pamatuji ještě dobu, kdy Lidák dostal bývalý SSM (Svaz socialistické mládeže) a ten tady pořádal diskotéky a různé zábavy. Všichni objekt užívali, ale peníze na opravy nebyly. V závěru, těsně před revolucí, zde měl tehdejší Okresní průmyslový podnik květinářství a sklad rakví. Při restituci byl tedy objekt ve špatném technickém stavu. Některé části bylo třeba do základů zbourat, opravit krovy, stropy, podlahy a hlavně střešní plášť. To vše se ze strany státu nebralo v úvahu, protože už název restitučního zákona naznačoval, že se jedná pouze o „zmírnění některých majetkových škod...“

Majitelé prostoru a budov bývalého Lidáku:

1866–1889 – Jakob Frankl
1889–1898 – Rosalie Schon
198–1919 – Albert Grunfeld
1919–1939 – František a Kateřina Hromkovi
1939–1956 – Zdeňka Hronková, rozená Smítalová
1956 – Manželé František a Marie Mitáčkovi
1956 – vyvlastněna první část pro ZK Autopal
1970 – vykoupěna zbývající část
1992 – vráceno v restituci s odprodejem rodině Mitáčkové
Domek v zahradě byl postaven v letech 1991–1992. Pan František Mitáček zde žil do roku 2008. Nyní zde žije syn manželů Mitáčkových a bratr Ladislava, Ivoš.

Antonín Zlinský

Zdárná sezóna zápasníka Filipa Jozefáka

Zápasník v řecko-římském zápase Filip Jozefák nezahálí ani v letošním roce. Tvrdé tréninky, na které stále dojíždí do Nivnice, střídají úspěšné zápasy. Od léta startoval na pěti mezinárodních turnajích, ze kterých si přivezl zlaté i stříbrné medaile. Svá vítězství oslavuje nejen díky své pili, ale především díky trenérům, kteří jej pečlivě připravují na každý zápas. Filip trénuje pod dohledem Pavla Tomance, bývalého českého reprezentanta a šéftrenéra Josefa Mahdala.

Letošní rok začal Filip velmi dobře, v únoru si z turnaje v Olomouci přivezl stříbro, v březnovém zápolení v Krnově urval bronz.

Na letním Memoriálu Oldřicha Mrázka v Krnově vybojoval v konkurenci 104 zápasníků ze 3 evropských zemí v kategorii do 40 kg krásnou stříbrnou

medaili. Velmi dobře se mu vedlo na Memoriálu Václava Hromčíka v Nivnici, kde získal zlatou medaili ve své kategorii. Nivnické družstvo zde slavilo úspěch také v kategorii družstev, neboť vybojovalo třetí místo.

Za dalším oceněním si mladí zápasníci zajeli na Slovensko, kde se zúčastnili Memoriálu Ladislava Mlyneka v Trenčíně. V tvrdé konkurenci 190 zápasníků z Maďarska, Polska, Rakouska, Slovenska a České republiky se velmi dobře prosadili. Na stupínek vítězů vystoupil Adam Petráš, který ve své kategorii získal zlatou medaili. Anička Tomancová a Filip Jozefák tentokrát zůstali těsně pod stupni vítězů.

Na podzimním Slezském poháru v Krnově se Filip umístil na stříbrném místě, porážku mu vrátil borec z Krnova, kterého na domácím turnaji v Nivnici porazil.

V říjnu se nivnickí zápasníci zúčastnili mezinárodního Memoriálu Gustava Frištenského v Prostějově, který byl zároveň mistrovstvím republiky oddílů Sokolu. V těžké konkurenci 140 zápasníků si opět vedli výborně. David Machalík vybojoval zlato, Adam Petráš bronz, Hlučan Filip Jozefák skončil ve své kategorii na 4. místě.

Nabitá sezóna byla pro Filipa sice úspěšná, přinesla mu však také menší zdravotní komplikace. Kvůli vleklým ortopedickým potížím se musel vzdát účasti na listopadovém Mistrovství ČR, kterého se zúčastnil v roli diváka. Filipovi přejeme brzké uzdravení, držíme mu palce v další zápasnické sezóně a přejeme mu, aby jej zápasnický duch neopustil.

IMat

**Prodám rodinný dům o velikosti 2+1 v Hluku.
Tel: 602 722 032**

Potraviny Dufka

**děkuji všem zákazníkům
za celoroční přízeň.
U příležitosti vánočních svátků
a blížícího se nového roku 2015
vám přejeme hodně zdraví, štěstí,
Boží požehnání
a osobní spokojenost.**

David Hájek

Hlučtí pákaři posbírali letos 63 medailí a k tomu ještě dvě světové zlata a jeden bronz

Jak už bývá zvykem, tak i letos pákaři z hluckého Armwrestling Clubu znovu rozšířili sbírku svých medailových úspěchů.

Letos to bylo rovnou 38 zlatých, 20 stříbrných a 8 bronzových medailí!!

Medailovou žeň načil na mezinárodní soutěži Visegrad Grand Prix na Slovensku Václav Vaculovič, který tady získal v obrovské konkurenci zlato a bronz.

Na domácím území se hlucká parta představila na extraligové soutěži v Podivíně, kde přidali dalších 21 medailí.

Tady byla největší hvězdou patnáctiletá Nikol Krůzová, která na této soutěži získala tři zlaté a tři stříbrné medaile. Znova tedy v Podivíně dokázala, že patří k největším talentům Českého ženského armwrestlingu.

Pak již přišlo mistrovství České republiky v Praze a získal deseti titulů mistrů republiky. Opět zde dominovala Nikča Krůzová, která získala titulů hned pět!! Zlatým doublem pak rozšířila sbírku medailí v kategorii ženy Lenka Vojtková.

V královské kategorii nad 90 kg pak na levačce proti sobě nastoupili trenér Dušan Tesařík a jeho „žák“ Václav Vaculovič. Tentokrát ještě zvítězil Tesařík a společně tak přinesli do Hluku zlato a stříbro.

Medailové žně Hlučanů pak pokračovaly za účasti trojice Lenka Vojtková, Václav Vaculovič a Dušan Tesařík i na soutěžích v Opavě a ve slovenské Bratislavě a Dobré Vodě.

Vrcholem ovšem bylo mistrovství světa v daleké Malajsii, kde pod dohledem českého reprezentačního trenéra Dušana Tesaříka odjžděla hned trojice závodníků AWC Hluk. Lenka Vojtková se sice mistrovství příliš nepovedlo a skončila dvakrát desátá, ale úspěchy měly teprve přijít...

Nejprve zabojoval v kategorii juniorů do 21 let nad 90 kg Vašek Vaculovič, který na pravačce skončil na pátém místě, aby na levačku už ukořistil světový bronz!!! Ziskem světového bronzu tak Vašek ukázal všem pochybovačům, že pro další léta je tu opět super talent z Hluku.

Ovšem Jaroslav Štůsek, kterému v klubu nikdo neřekne jinak než „Stréc Jarda“, dopadl ještě o řádný kus lépe.

V kategorii senior grand masters do 90 kg se s nikým moc nemazlil a po skvělé jízdě bez jediné prohry na

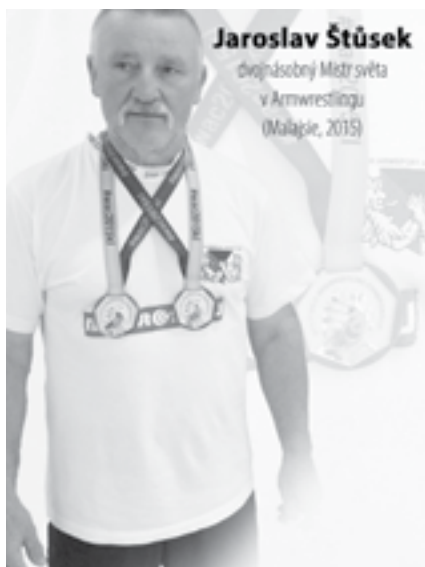
Václav Vaculovič

celém šampionátu získal dvě světová zlata!!!

V listopadové soutěži Českého poháru, kterou pořádal právě domácí tým z Hluku v místní sportovní hale, pak ukončil letošní medailovou jízdu ziskem 11 zlatých, 6 stříbrných a 3 bronzových medailí.

Za AWC Hluk tento rok úspěchy sbírala parta ve složení Nikol Krůzová, Lenka Vojtková, Václav Vaculovič, Jaroslav Štůsek, Lukáš Jankových, Tomáš Franta, Jakub Borýsek, Aleš Studénka, Milan Miroš, David Pospíšek, Kristýna Dvořáková, Martin Kokavec i nový člen Abdon Chovaneček.

Dušan Tesařík
Trenér AWC Hluk

Dušan Tesařík

Oddíl stolního tenisu TJ Spartak Hluk v nové sezóně

Oddíl stolního tenisu TJ Spartak Hluk zahájil novou sezónu mistrovskými utkáními v soutěžích družstev.

Hlavní pozornost samozřejmě vzbuzuje A družstvo mužů, které si dalo jako nováček krajského přeboru nemalé cíle – hrát v horních patrech tabulky. Vstup do soutěže se družstvu povedl a od úvodních kol dokazuje, že bude opravdu patřit mezi elitu této soutěže. Prozatím figuruje na 4. místě se čtyřmi vítězstvími a dvěma porážkami. Družstvo se opírá o zkušené hráče Josefa Rubáše a Marka Fantu, kteří již v uplynulých letech krajskou soutěž hráli. Doplnuje je vynikajícími výkony Robert Šimčík a dobře hraje i Stanislav Sadílek, pro něž je tato soutěž novinkou. Josefu Rubášovi zatím paří v celkovém pořadí jednotlivců 6. místo s 83,3 %, Robert Šimčík je na 12. místě s 70,8 %, dále Marek Fanta na 26. místě s 50 % a Stanislav Sadílek na místě 41. s 26 %. B tým jako no-

váček soutěže hraje RP 2. tř a jasným cílem byla záchrana této náročné soutěže. Již od počátku se družstvo potýká s absencí hráčů základu družstva. Asi největší senzací bylo hned úvodní kolo, kde tým Hluku B vyhrál na půdě favorizované Ostrožské Nové Vsi v poměru 12:6. O body se podělili Petr Hájek 4,5, Štěpán Pospíšek 3,5, Karel Pospíšek 2,5 a Jan Hájek 1,5. Bohužel od té doby se družstvu tolik nedaří a ve zbytku soutěže ještě bude muset o záchranu tvrdě bojovat. Absolutně nejlepším hráčem družstva, ale i celé soutěže je Petr Hájek. Až do zranění mu dobře sekundoval i Štěpán Pospíšek. V družstvu dále hrají Karel Pospíšek a stále se lepšící Jan Hájek. C tým hraje RP 4 tř. I v této soutěži nemá náš tým jednoduchou pozici. Vzhledem k velkým absencím v celém oddíle pak bude úspěchem rovněž záchrana. Nejlepšími hráči týmu jsou Tomáš Nemrava a Jan Hájek ml. Dále hrají Jiří

Macek, Martina Kuželová a Petr Ševčík. Družstvu se podařilo, v doposud posledním kole, zvítězit 13:5 nad družstvem z Vážan Ořechov C. Toto může být první krůček k záchraně. Výborné výkony podali všichni hráči – Jan Hájek 4,5, Tomáš Nemrava 3,5, Martina Kuželová 2,5 a Petr Ševčík rovněž 2,5 bodu. D tým hraje základní soutěž. Toto družstvo má za úkol zabudovávat do soutěží dospělých mladé hráče. Zde hrají Petr Ševčík, Jiří Míšek, Josef Fanta, žák Robert Šimčík ml., Martin Pavlica a dále se zde střídají Jiří Macek a Martina Kuželová. Družstvo hraje ve spodní polovině tabulky. Hlavní pozornost se zde soustřeďuje na výkony nejmladšího člena týmu – Roberta Šimčíka. Nutno podotknout, že jeho výkony jdou zápas od zápasu nahoru a je prozatím největším talentem oddílu.

Štěpán Pospíšek – předseda oddílu

Společenská kronika září – listopad 2015

NAROZENÍ

Září

Tomáš Křivák
Jakub Remeň

Říjen

Alžběta Kolomazníková
Monika Prajzová

SNATKY

Ivo Marcin Wirgel – Veronika Čechová
Šimon Pachtl – Michaela Filusová
Marek Bukač – Nancy Brychlecová

ÚMRTÍ

Září

Marie Jeřábková
Anna Hanáková
Radomila Hyblerová
Bohuslava Marušincová

Říjen

Marie Němcová
Anna Jelénková

Listopad

Antonín Peprníček
Marie Mitáčková
František Polášek

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 14. dubna 2015 oslavila **paní Marie Skálová** své 80. narozeniny. Její manžel, **pan Petr Skála**, oslavil dne 14. října 2015 své 90. narozeniny. Do dalších let jim hodně štěstí, zdraví, spokojenosti a Božího požehnání přejí synové Petr, Pavel a Miroslav s rodinami.

Žádný čas není tak dlouhý, aby dal zapomenout.

Dne 12. září 2015 jsme vzpomněli 3. výročí úmrtí **paní Marie Dufkové**. S láskou vzpomínají synové Jaromír a František s rodinami.

Kdo tě znal, vzpomene, kdo Tě měl rád, nezapomene.

Dne 1. listopadu 2015 jsme vzpomněli 1. výročí úmrtí **pana Vavřína Dufky**. Za tichou vzpomínku děkují synové Jaromír a František s rodinami.

Kardinál T. J. Špidlík: „Věčnost tvoří vztahy, které nikdy nekončí.“

Dne 6. října 2015 uplynul rok, co zemřela naše drahá maminka, babička a prababička, **paní Marie Dufková**. S láskou, vírou a nadějí vzpomínají dcery s rodinami. Děkujeme všem za tichou vzpomínku a modlitbu.

10. října 2015 jsme vzpomněli 16. výročí úmrtí **pana Josefa Hájička** a 6. listopadu 2015 jsme vzpomněli 20. výročí úmrtí jeho **syna Josefa Hájička**. Děkuje rodina Hájičkova.

Tvůj hlas se ztratil, úsměv vítr vzal, nám jen vzpomínky zanechal.

Dne 14. října 2015 jsme vzpomněli 2. smutné výročí úmrtí naší drahé maminky, babičky a prababičky, **paní Marie Bachánkové**. S láskou vzpomínají děti s rodinami.

Dne 21. října 2015 jsme vzpomněli 25. výročí úmrtí **pana Františka Josefíka**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka a dcery s rodinami.

Už jen kytíčku na hrob vám můžete dát, zapálit svíčku a vzpomínat.

Dne 22. října 2015 jsme vzpomněli nedožitých 80 let naší maminky, **paní Marie Říhové**, a 10. prosince 2015 uplyne 20 let od jejího úmrtí. Za vzpomínku děkují manžel, 2 děti, 5 vnoučat a 3 pravnoučátka.

Dne 13. prosince 2015 vzpomene nedožitých 27 let našeho syna, bratra a vnuka, **pana Pavla Kadlčka**. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi. Děkují rodiče, sourozenci, rodina Kadlčkova a Říhova.

Dne 26. října jsme vzpomněli smutných šesti let od odchodu našeho manžela, tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Jaroslava Míška**, který miloval svou rodinu a práci.

Dne 11. prosince uplynulo 20 let od úmrtí maminky, **paní Antonie Míškové**. Za vzpomínku na naše blízké děkuje rodina Míškova, Matouškova a Uherkova.

Kdo Tě znal, vzpomene, kdo Tě měl rád, nezapomene.

Dne 27. října 2015 jsme vzpomněli smutné již 22. výročí úmrtí manžela, otce a dědečka, **pana Josefa Trýsky**. S láskou vzpomínají manželka, dcera Eva s rodinou, snacha Hana s vnukem a rodina Omelkova.

Žádný čas není tak dlouhý, aby nám dal zapomenout.

Dne 30. října 2015 jsme vzpomněli 2. výročí úmrtí našeho manžela, tatínka, dědečka, **pana Josefa Svítka**. Děkujeme všem, kteří spolu s námi mu věnujete tichou vzpomínku. S úctou a láskou vzpomínají manželka Marie, dcery Alena a Ivana s rodinami a syn Josef.

Dne 8. listopadu 2015 uplynulo 15 let od úmrtí našeho otce, dědečka a pradědečka, **pana Jana Blahy**. Vzpomínají synové Jan a Josef s rodinami.

Těžko se s Tebou loučilo, těžko je bez Tebe žít, láska však smrti nekončí, v srdcích Tě stále budeme mít. Kdo poznal Tě, ten měl Tě rád, uměla jsi pomoci, potěšit i rozesmát, taková lidé by neměli umírat.

Dne 13. listopadu 2015 jsme vzpomněli 1. smutné výročí, kdy nás opustila naše milovaná maminka, manželka, sestra, švagrová a teta, **paní Alena Šimčíková**.

S láskou, úctou a vděčností stále vzpomíná dcera Nikolka, manžel Radek, sestra a bratr s rodinami a ostatní příbuzní.

Neplačte pro mě, měl jsem vás rád, já do rájské zahrady odešel navždy spát.

Dne 15. listopadu jsme vzpomněli 5. výročí úmrtí mého manžela, našeho tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Antonína Kupce**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka a dcery s rodinami.

Zapadlo sluníčko, ztišil se kraj, navždy odešel nocí ten, kdo měl nás rád. Už nikdy neuslyšíme laskavý hlas našeho tatínka. Dotlouklo jeho zlaté srdíčko, navždy poklesly ruce jeho prací znavené...

Dne 16. listopadu 2015 tomu byl 1 rok, co nás opustil **pan Antonín Mořický**. Za všechnu lásku děkuje a vzpomíná manželka Anna, dcera Hana a syn Antonín s rodinami.

Dne 21. listopadu 2015 jsme vzpomněli 10. výročí úmrtí **paní Marie Kunovjankové**. S láskou vzpomíná a děkuje všem, kdo vzpomenu s námi, rodina Machova.

Čas ubíhá a nevrací, co vzal, ale láska, úcta a vzpomínky v srdcích žijí dál.

Dne 26. listopadu 2015 jsme vzpomněli 20. výročí úmrtí naší maminky, **paní Jiřiny Omelkové**, a 13. prosince 2015 uplyne 20 let od úmrtí našeho tatínka, **pana Aloise Omelky**. Za tichou vzpomínku děkují synové Alois a Antonín s rodinami, sestra a ostatní příbuzní.

Jsou lidé, kteří pro nás znamenají celý svět. O to těžší je žít bez nich a uchovávat je jen ve vzpomínkách. Dík za to, kým jsi pro nás byl, za každý den, který jsi pro nás žil.

Dne 3. prosince 2015 by se dožil 60 let **pan Jaroslav Prachař**. S láskou a úctou vzpomíná manželka a děti.

Čas neúprosně běží dál, jen vzpomínky zůstávají.

Dne 5. prosince 2015 jsme vzpomněli 5. smutné výročí úmrtí naší maminky, babičky a prababičky, **paní Antoníny Šimčíkové**. Stále vzpomínají děti s rodinami.

Vůle osudu byla silnější než naše nejrůznější přání.

Dne 12. prosince 2015 tomu budou 3 roky, kdy nás navždy opustil můj drahý manžel, tatínek a dědeček, **pan Ladislav Hornák**. S láskou a úctou vzpomínají manželka, děti, vnoučata a celá rodina.

Odešla, jak si osud přál, ale v našich srdcích žije dál.

Dne 16. 12. 2015 jsme vzpomněli 15. smutné výročí úmrtí naší drahé maminky a babičky, **paní Anežky Šimčíkové**. S láskou vzpomínají děti s rodinami a všichni, kdo ji měli rádi.

Dne 25. prosince 2015 vzpomene 20. smutné výročí úmrtí **pana Jaroslava Hložka**. Za tichou vzpomínku děkují manželka, děti a celá rodina.

Opustil jsi všechny, které jsi miloval, i domov, kde jsi žil a pracoval.

Dne 31. prosince 2015 vzpomene 7. výročí, kdy nás navždy opustil můj manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Miroslav Nemrava**. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Čas tiše plyne, jen vzpomínky zůstávají.

Dne 4. ledna 2016 vzpomene 9. výročí úmrtí **pana Josefa Basovníka**. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Vzpomínka krásná a milá nám na Tebe jen zbyla. Léta s Tebou prožitá nás budou provázet do konce života.

Dne 11. ledna 2016 uplyne 20 let od úmrtí naší milované maminky a babičky, **paní Františky Hyblerové**. S láskou vzpomínají manžel, děti a celá rodina.

A den je tichý, křehký jako skořápka ...

V lednu 2016 by oslavil 60. narozeniny můj manžel **Zdeněk Malůš**.

Za vzpomínku děkuje manželka Eva s dcerami.

Odešla jsi, osud si přál, v našich srdcích žiješ dál.

Dne 12. ledna 2016 vzpomene 4. výročí úmrtí **paní Marie Marečkové**. Za tichou vzpomínku děkují manžel a rodiny Marečková, Habartova a Matušova.

Dne 15. ledna 2016 tomu bude již 21 let, co zemřel **pan Antonín Kupec**. Děkujeme všem, kteří jste ho měli rádi a spolu s námi mu věnujete tichou vzpomínku. S láskou vzpomínají manželka Radka a dcera Silvie s rodinou.

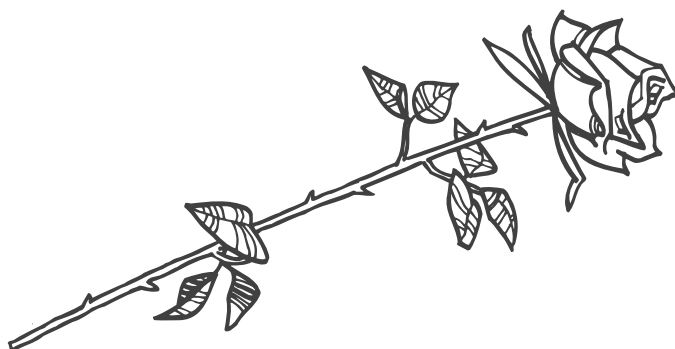

Kdo lásku a dobro rozdával, ten neodešel, ale žije v našich srdcích dál.

Dne 20. ledna 2016 vzpomene 1. smutné výročí úmrtí **pana Františka Malůše**. S láskou a úctou vzpomínají manželka a děti s rodinami. Děkujeme všem, kteří mu spolu s námi věnují tichou vzpomínku.

Dne 27. února 2016 vzpomene nedožité 70 let našeho manžela, tatínka a dědečka, **pana Antonína Sýkory**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka, dcery a vnuk Michal.

Fotbalové přípravy v Hluku

V dobách před 40–50 lety neznal nikdo na vesnici v našem rajonu slovo fotbalová příprava. Nebylo potřeba. Bývalo zvykem, že každý kluk na dědině hrával fotbal. Buď dobře, nebo špatně, ale hrával a svým způsobem sportoval. Proto nebylo potřeba ani zakládat žádné přípravy, postupně se vykopali kluci, kteří hrávali za žáky. Nebyli ani mladší či starší žáci. Když se hrál mistrák, přišlo vždycky 20 kluků, a přitom dříve byla taková pravidla, že mohlo hrát pouze 11 hráčů a střídání nebylo povoleno. A tak zůstalo pouze vybraných 11 chlapců, kteří se mohli obléci do dresů. Pro ostatní to bylo zklamání, protože museli čekat celý týden, a věřit, že si na ně trenér vzpomene a budou patřit mezi vyvolené.

První příprava v Hluku vznikla na konci 80. let a u vzniku byli RNDr. Botek Zdeněk, Horák Zdeněk a Kotačka Stanislav, později Zavadil Pavel. To bylo velmi plodné období hluckého fotbalu v kategoriích mladých fotbalistů, protože v této době hrálo za Hluk, případně i za Slováckou Slávii v Uherském Hradišti hodně kluků. To už jsme měli v Hluku přípravku, starší a mladší žáky a také dorost na slušné úrovni. A z toho ještě, podotýkám už jen velmi střídavě, dožíváme v Hluku až dodnes (Botek Zdeněk mladší, Horák Zdeněk mladší, Miroš Jan, Jurásek Štěpán, Machala Ondřej, Chytil Robin, Minařík Martin, Zlínský Aleš). V určité době nastala v mládežnickém fotbale v Hluku krize, to bylo v letech 2004–2009, což se nyní také projevuje v kategorii dospělých. Ještě před tím, než nastoupila generace nynějších trenérů, tak tuto záslužnou činnost u přípravky dělali Kužela

Robert, Baroň Petr, Kuřina Petr, Polách Martin, Martínek Tomáš. Plody jejich práce zvýraznili trenéři Kočí Antonín, Straka Ladislav, Bachánek Petr tím, že dorost z těchto hráčů postoupil do krajského přeboru. Kužela Robin a Ševčík Ivoš, nynější trenéři dorostu, svou práci trenérů žáků doplnili dorostenecké mužstvo tak, že dorost patří nyní mezi přední kluby v krajském přeboru. Takto se asi vyplatí pracovat s mládeží. Odborně je vést a přesvědčit je o tom, že soutěživost patří mezi kladné lidské vlastnosti. A vyhrávat je pozitivní lidská vlastnost, která formuje člověka i v civilním životě. Snad nejlepší období v mládežnickém fotbale prožíváme v nynější době. U myšlenky obnovit přípravku byl Ondra Machala, který však postupně s narůstajícími povinnostmi ve Slovácku předal tuto záležitost Alešovi Zlínskému, Ondrovi Bachánkovi, Zdenovi Frühaufovi a Tondovi Martišovi. V nynější době jsou u starší přípravky Zlínský Aleš a Podškubka Michal, u mladších jsou to Hrabalík Aleš, Konečný Radim a Baroň Petr a u nejmladších pak Klabačka Jaroslav, Žajdlík Ondřej, Minařík Tomáš a Šuránek Marek. Je vidět, že kluci byli nejenom dobří fotbalisté a funkcionáři, ale že fotbal mají rádi dodnes.

Jak se jim daří, co je vedlo k tomu, že si ve volném čase vzali na sebe takovou starost, jak se dívají na tréninkovou morálku a snahu mladých Hlučanů, fotbalistů, a jak vidí jejich perspektivy, na to jsem se jich zeptal a věřím, že se s hluckou veřejností podělí o jejich poznatky z této zodpovědné a záslužné práce.

Starší přípravka

Trenéři starší přípravy Zlínský Aleš a Podškubka Michal se dostali k vedení přípravy každý jinou cestou. Zatímco Aleš vede přípravku už 6 let, Michal začal u přípravy teprve v sezóně 2015–2016. Aleš začal s přípravkou kvůli synovi Davidovi a také proto, že zastává ve fotbalovém oddíle funkci sportovního manažera. Michal začal teprve letos, protože fotbal má rád, stejně jako jeho syn Michal a po loňské sezóně a odchodu Zdeny Frühaufa k mladším žákům byl první a snad i jediný, který měl zájem pracovat. Letošní starší přípravku tvoří kluci ročníků 2005 a 2006. Jsou to tito hráči: Zlínský David (2005) – kapitán mužstva, Mitáček Bronislav (2005), Soviš Lukáš (2005), Křiváček Adam (2005), Říha Martin (2005), Peprna Hubert (2005), Koníček Adam (2006), Kremr Václav (2006), Podškubka Michal (2006), Nemrava Martin (2006), Mořický Dalibor (2006). Jsou to ročníky fotbalově průměrné, ale kluci mají zájem hrát fotbal, poměrně poctivě trénují a svojí třídou, okresním přeborem Uherskohradištska, procházejí se střídavými úspěchy. Protože je poměrně málo dětí z ročníku 2002, 2003, chodí někteří z nich hrát i za mladší žáky. Nejlepšími střelci jsou Koníček Adam 19 branek, Kremr Václav 13 branek a Zlínský David 13 gólů. Tréninky mívají kluci v sezóně ve středu a v pátek na travnatém hřišti a v zimních měsících pak ve sportovní hale v úterý a ve čtvrtek. Tréninkové jednotky jsou zaměřeny na individuální zlepšování techniky (Coervrova metoda) a také na hru 1:1, 2:2 a 3:3. Faktem je, že kluci by potřebovali kromě tréninku hrát fotbal na prostorách (plátcích), které lze v Hluku najít. Tam se právě zdokonalí ve fotbalových dovednostech. Toto jim schází v porovnání s minulými generacemi. Cílem

Mladší přípravka a trenéři Hrabalík a Konečný

přípravy je nejen připravit kluky na další soutěže žáků, dorostu a hlavně pro dospělá mužstva, ale také umožnit jim organizovaný pravidelný pohyb. Ten nynější generaci schází. Proto by trenéři přivítali do oddílu více dětí. Bylo by to prospěšné jak pro oddíl, tak i pro samotné děti. V soutěžních utkáních trenéři dávají prostor všem hráčům, aby dokázali, co se naučili. Trenéři nechtějí hrát jednoduchý způsob hry, kdy se míče pouze nakopávají, ale snaží se kluky učit hrát fotbal i za cenu, že se někdy výsledek nedostaví. Nechtějí jít také cestou jako některá mužstva, která se snaží zabudovat do mužstva starší hráče (např. O. N. Ves), nebo dokonce si vozí na černo hrát hráče ze Slovácka (Vlčnov).

Mladší přípravka

Mladší přípravka už hraje také svoji vlastní soutěž. Utkání na 2x20 minut hrají čtyři hráči v poli a brankář. Soutěž má název Okresní přebor a mají vždy stejného soupeře jako starší přípravka. Někdy hrají jako první, někde mají zvyk takový, že hrají jako druzí, a jsou případy, kdy se obě utkání hrají současně. To je vždy, když obě přípravy mají dostatek hráčů a mladší nemusí doplňovat starší. Než začali hrát svoji soutěž, prošli všichni minipřípravkou, kde se učili základům fotbalu a na soutěž se velmi těšili. Mají radost ze hry a když je zápas vítězný, tak je to potěší. Hlavní náplní tréninkových jednotek u mladší přípravy je seznámení malých začínajících fotbalistů s principem samotné hry, rozvojem jejich fotbalové dovednosti, tělesné obratnosti, fyzické zdatnosti. Dále jsou to

Minipřípravka a trenéři Chytil a Klabáčka

různá individuální a i skupinová herní cvičení zaměřená na práci s míčem, podtržené vše zábavnou formou tak, aby to malé začínající fotbalisty co nejvíce bavilo. Pro trenéry je velmi potěšující tréninková účast jak samotných hráčů, tak i jejich rodičů. Mladší příprava TJ Spartak Hluk vede tabulku OP po polovině sezony 2015/2016, a to s 18 body při aktivním skóre 71:26. Mezi nejaktivnější střelce se zapsali Nemrava Daniel, Omelka Dominik, Zlínská Vanesa, Hrabalík Martin, Křiváček Josef a Konečný Adam. Dále je na místě vyzvednout výkony brankáře Matěje Pančíka a ostatních malých fotbalistů, kteří přišli na začátku sezóny z fotbalové předškolíčky. Trenéři Aleš Hrabalík, Radim Konečný a Petr Baroň mají v kádru mladší přípravky 15 hráčů, kteří pravidelně 2x krát týdně navštěvují tréninkové jednotky. Jsou zde šikovní kluci a o některé mají zájem i ve Slovácku. Tam by mohli chodit trénovat, ale hrát by měli za mužstvo Hluku, protože pro Slovácko není soutěž přípravek vypsána.

Všichni tři trenéři hráli aktivně fotbal a hlavní důvod, proč věnují svůj volný čas této záslužné práci, je jednak to, že zde mají svoje ratolesti, ale také to, že chtějí umožnit dětem organizovaný pohyb, něco je naučit a také pomoci hluckému fotbalu ve výchově mladých talentů. Všichni víme, že dětí je málo, a proto je nutné využít všech možných rezerv, které jsou ještě dosažitelné.

Seznam hráčů: Nemrava Daniel (2007), Omelka Dominik (2007), Hrabalík Martin (2007), Křiváček Josef (2007), Pančík Matěj (2007), Baroň Filip (2008), Konečný Adam (2009), Zlínská Vanesa (2008), Blaha Filip (2008), Michalčík Tobiáš (2010), Stašek David (2008), Kadlčík Filip (2008), Boček David (2008), Boček Marián (2008), Šantrůček Marek (2008).

Mini příprava

Čím méně je dětí, tím více se musí fotbalový oddíl starat o fotbalový potěr. To, co je v Hluku nyní nové, je to, že se našli v Hluku lidé, kteří jsou ochotni věnovat svůj volný čas 4–6letým dětem. Učit je základům fotbalu a připravovat je na jejich první zápasy v přípravce. Pár slov o fungování mini přípravy v Hluku mně poslal Marek Šuránek, který spolu s Tomášem Minaříkem (vedoucí I. mužstva Spartaku), a také za pomoci Ondry Žajdlíka a Jary Klabačky, bývalých hráčů jedničky a dvojky, byli zárukou toho, že se tito malí caparti scházeli na hřišti k pravidelným tréninkům. Přes zimu pak bude probíhat jejich činnost ve školní tělocvičně. (Toto je už od 19. října.) Je potřeba poděkovat i rodičům, kteří své ratolesti na tréninky doprovázejí. Vidí v této činnosti záruku toho, že jejich děti se tady něčemu naučí a mají pravidelný pohyb. I když ze všech těchto dětí nemusí být do budoucna fotbalisté, je pro ně v nynější době tato činnost po stránce

Starší příprava a trenér Podškubka

tělesné velmi prospěšná. Nápad založit tady mini přípravku vzešel z fotbalového výboru, a protože všichni co okolo těchto dětí chodíme, máme fotbal rádi a svoje děti máme v tomto věku, neváhali jsme a na tuto práci jsme rádi přistoupili. Svoji činnost jsme začali na začátku měsíce září a po dvou měsících můžeme konstatovat, že děti tato činnost baví, což dokazuje i účast na trénincích, kde jich přichází cca 15 dětí. Protože jsou to malí prcci, je složité během tréninku udržet jejich pozornost, proto je nutná účast nejméně dvou trenérů, proto jsme na to čtyři, abychom mohli za sebe zaskočit, pokud někdo nemůže. Na některých děckách je vidět zájem a dělají pokroky, dá se předpokládat, že jejich fotbalová činnost může pokračovat i v dalších kategoriích. Práce je to náročná, hlavně s těmi menšími, protože vysvětlit jim, co po nich chceme, je dost náročné, na straně druhé je jejich snaha obrovská. Každopádně musíme za snahu a obětavost kluky pochválit a věříme, že nám to spolu vydrží co nejdéle ke spokojenosti nás trenérů, samotných dětí a také jejich rodičů. Zatím se scházíme 1x za týden, podle možností budeme chtít trénovat alespoň 2x za týden.

Seznam hráčů: Marek Šuránek (2010), Bronislav Míšek (2009), David Vaněk (2010), Patrik Tomášek (2009), Vojtěch Skuček (2010), Radim Malůš (2011), Šimon Šimčík (2010), Jakub Málek (2009), Burda Matěj (2009), Anička Mitáčková (2010), Tomáš Minařík (2010), Martin Karásek (2009), Martin Bajer (2011), Denis Chytil (2010), Patrik Žajdlík (2010), Jaroslav Klabačka (2011).

Co říci na závěr? Popřát trenérům a klukům radost ze své práce a doufat, že i do budoucna se najdou další bývalí fotbalisté, kteří se budou věnovat této práci, a že rodiče pochopí, že úsilí věnované této činnosti je prospěšné jak pro fotbalový oddíl Spartaku Hluk, tak i pro jejich ratolesti. A to je smyslem a účelem sportovní činnosti. A je potřeba poděkovat i sponzorům, kteří se občas podílí na vybavení hráčů, aby byli dobrými reprezentanty města Hluk nejen po sportovní stránce, ale i z pohledu společenského.

Antonín Zlínský

A+BX OKNA

**PLASTOVÁ OKNA,
HLINÍKOVÁ OKNA A DVEŘE**

výroba, prodej, montáž

ul.: Naardenská 2282 (dříve ul. Široká)
688 01 Uherský Brod, objekt České pojišťovny
tel.: 777 048 173, e-mail: uhbrod@abxokna.cz

tradice
od roku 1993

www.abxokna.cz

*Spokojené, láskou a porozuměním
naplněné vánoční svátky,
v novém roce všechno dobré,
hodně štěstí a pevné zdraví
přeje redakce Hluckých novin.*

*Hledám ke koupi rodinný dům nebo byt
v této lokalitě. Nabídněte. Děkuji.
Tel.: 739 823 546*

INTERNET - Skvělý vánoční dárek pro každého

Turbonet

- spolehlivost
- rychlost
- dostupnost

t: 775 570 530
www.turbonet.cz

Instalace
od 8 Kč
+ wifi router
ZDARMA

Další služby pro Vás:

Televize bez poplatků - DVB-t

Satelitní TV

Interaktivní IPTV

Krásné Vánoce a šťastný nový rok

MAGIC HADAŠ
profesionální kouzelník

KOUZELNÝ KARNEVAL S JIRKOU HADAŠEM

Generální partner akce:

DĚTSKÁ DISKOTÉKA - ŠKOLA KOUZEL - SOUTĚŽE

MAŽORETKY MAZLINKY

(mistryně Evropy pro rok 2015)

**MAŽORETKY VČELIČKY, MINIVČELIČKY A DIVOŠKY
FS KOŠULÁČEK a FS ŽARÚŽEK**

Malování na obličej - Skákací hrady a trampolína - Profesionální foto na místě
Medvěd Bobík a dárky - Vánoční výzdoba dětí z MŠ a ZŠ Hluk - Občerstvení

Dobrovolné vstupné bude věnováno Magdalence Nemravové,
která trpí dětskou mozkovou obrnou.

18.12.2015 16:00

SPORTOVNÍ HALA V HLUKU

WWW.KOUZELNYKARNEVAL.CZ

Materidbouška **Sluníček**

studio digitální fotografie

Elektromax

prodejna

☎ **608 278 053**

Hlucká 898, Dolní Němčí

Po - Pá: 7:00 - 17:30

So: 8:00 - 11:30

PRODEJNA:

- ▶ vypínače
- ▶ zásuvky
- ▶ svítidla
- ▶ kabely
- ▶ jističe
- ▶ ventilátory
- ▶ rozvaděče
- ▶ prodlužky
- ▶ zvonky

- ▶ meteostanice ◀
- ▶ stykače ◀
- ▶ rozdvojky ◀
- ▶ zářivky ◀
- ▶ LED pásky ◀
- ▶ baterie ◀
- ▶ topné rohože ◀
- ▶ LED žárovky ◀

MONTÁŽ:

- ▶ elektroinstalace
- ▶ podlahové vytápění
- ▶ rekuperace
- ▶ centrální vysavače
- ▶ klimatizace
- ▶ zabezpečení, kamery
- ▶ hromosvody
- ▶ žádosti o připojení E.ON
- ▶ revize

www.elektro-max.cz

www.elektromaster.cz

gemnet
děkujeme za spolupráci
v roce 2015
hodně štěstí a zdraví
v roce 2016

www.gemnet.cz

Máte staré videokazety - negativy - diapozitivy ?
Nemáte je na čem přehrát ?
Chcete je archivovat ?

domácí foto - video servis

**videoservis
J. K.**

Josef Kotačka

provádí:

- převod videa z VHS, VHS-C, Mini DV, Hi-8, Video-8 a SD karet na DVD
- skenování negativů
- skenování diapozitivů

- převod audio kazet na mp3
- zhotovení videozáznamů - svatby, plesy, rodinné a společenské události, instruktážní videa apod. na 3 CCD kameru

737 - 269 379

kotacka.josef@seznam.cz

Na Přídělech 1429, Hluk

Více informací na:

www.ALBUMVZPOMINEK.webnode.cz

www.mestohluk.cz

Vítání občánků – 21. 11. 2015

Ondřej Moštěk

Lucie Humplíková

Daniel Lojka

Tomáš Křivák

Jakub Remeň

Alžběta Kolomazníková

Foto: Štěpán Mitáček

Taneček přes dvě pekla

Taneček přes dvě pekla je nová pohádka, kterou nastudoval divadelní spolek Bumbác v režii Hanky Jackivoové. Tentokrát nás mladí divadelníci spolu s dospěláky zavedli do samotného pekla, kde to pořádně roztančili. Proč by ne, když krásnou pohádkovou hudbu složil Radovan Říha. Pekelné kostýmy ušila Marie Pekarovičová a při výrobě malebných kulís pomáhali všichni – zejména Jan Plaček spolu s Miroslavem Šuránkem, který je také velkým podílem sponzoroval. Peklo by nebylo peklem bez technické podpory, světelných a zvukových efektů Štěpána Mitáčka a Jana Mitáčka. Více o tom, jak vznikala pohádka, se dočtete v příštím roce.

